

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13756 *Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

La reforma de l'article 135 de la Constitució espanyola, en la nova redacció feta el 2011, consagra l'estabilitat pressupostària com a principi rector que ha de presidir les actuacions de totes les administracions públiques. En desplegament d'aquest precepte constitucional es va aprovar la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, que exigeix noves adaptacions de la normativa bàsica en matèria d'administració local per a l'aplicació adequada dels principis d'estabilitat pressupostària, sostenibilitat financera o eficiència en l'ús dels recursos públics locals. Tot això exigeix adaptar alguns aspectes de l'organització i el funcionament de l'Administració local així com millorar-ne el control economicofinancer.

Per tot el que s'ha exposat, transcorreguts gairebé trenta anys des de l'entrada en vigor de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i amb més d'una vintena de modificacions del text original, cal assenyalar que ha arribat el moment de sotmetre a una revisió profunda el conjunt de disposicions relatives a l'estatut jurídic complet de l'Administració local.

Amb aquest propòsit es planteja aquesta reforma, que persegueix diversos objectius bàsics: clarificar les competències municipals per evitar duplicitats amb les competències d'altres administracions de manera que es faci efectiu el principi «una administració, una competència», racionalitzar l'estructura organitzativa de l'Administració local d'acord amb els principis d'eficiència, estabilitat i sostenibilitat financera, garantir un control financer i pressupostari més rigorós i afavorir la iniciativa econòmica privada evitant intervencions administratives desproporcionades.

Respecte a l'objectiu de clarificar les competències locals i avançar en el principi «una administració, una competència», es tracta d'evitar els problemes de solapaments competencials entre administracions fins ara existents.

En efecte, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, va dissenyar un model competencial que ha donat lloc a disfuncionalitats, i ha generat en molts casos situacions de concurrència competencial entre diverses administracions públiques, duplicitat en la prestació de serveis, o que els ajuntaments prestin serveis sense un títol competencial específic que els habiliti i sense disposar dels recursos adequats per fer-ho, la qual cosa ha donat lloc a l'exercici de competències que no tenen legalment atribuïdes ni delegades i a la duplicitat de competències entre administracions. El sistema competencial dels municipis espanyols es configura en la praxi com un model excessivament complex, del qual deriven dues conseqüències que incideixen sobre plans diferents.

D'una banda, aquest sistema competencial municipal fa que es difumini la responsabilitat dels governs locals en el seu exercici i es confongui amb els àmbits competencials propis d'altres administracions públiques, la qual cosa genera, en moltes ocasions, el desconcert dels ciutadans, que desconeixen quina és l'administració responsable dels serveis públics.

De l'altra, hi ha una estreta vinculació entre la disfuncionalitat del model competencial i les hisendes locals. En un moment en què el compliment dels compromisos europeus sobre consolidació fiscal són de màxima prioritat, l'Administració local també ha de contribuir a aquest objectiu racionalitzant la seva estructura, en algunes ocasions sobredimensionada, i garantint la seva sostenibilitat financera.

Precisament aquesta estreta vinculació determina que sigui justificada, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional, STC 233/99, la citació conjunta dels títols competencials que recullen l'article 149.1.14a, sobre hisenda general i deute de l'Estat, i l'article 149.1.18a, sobre bases del règim jurídic de les administracions públiques. En aquest sentit, el Tribunal Constitucional ha justificat no només la citació conjunta de tots dos títols, sinó amb caràcter limitat la prevalença del referit a la hisenda general en supòsits determinats. Així, ha precisat que atès que freqüentment la regulació de la hisenda local està cridada a incidir sobre el règim jurídic esmentat, l'Estat pot regular amb caràcter exclusiu aquesta matèria només de manera puntual fent prevaler l'altre títol competencial a què fa referència en l'actualitat, l'article 1.1 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals. Això és, el de la hisenda general de l'article 149.1.14a de la Constitució. Així ocorre, en efecte, en els casos en què la normativa estatal tingui per objecte la regulació d'institucions comunes a les diferents hisendes o de mesures de coordinació entre la hisenda estatal i les hisendes de les corporacions locals. O també quan la seva finalitat sigui la salvaguarda de la suficiència financera de les hisendes locals garantida per l'article 142 de la Constitució, quant a pressupost indispensable per a l'exercici de l'autonomia local constitucionalment reconegut en els articles 137, 140 i 141 de la Constitució.

Així, la política pressupostària de tots els poders públics, inclosos els locals, s'ha d'adequar als principis rectors de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, dictada en desplegament de l'article 135 de la Constitució.

Amb aquest suport constitucional, l'Estat exerceix la seva competència de reforma de l'Administració local per tractar de definir amb precisió les competències que ha de desenvolupar l'Administració local, diferenciant-les de les competències estatals i autonòmiques. En aquest sentit, s'enumera una llista de matèries en què els municipis han d'exercir, en tot cas, competències pròpies, i s'estableix una reserva formal de llei per a la seva determinació, així com una sèrie de garanties per a la seva concreció i exercici. Les entitats locals no han de tornar a assumir competències que no els atribueix la llei i per a les quals no disposin del finançament adequat. Per tant, només poden exercir competències diferents de les pròpies o de les atribuïdes per delegació quan no es posi en risc la sostenibilitat financera del conjunt de la hisenda municipal, i no s'incorri en un supòsit d'execució simultània del mateix servei públic amb una altra administració pública. De la mateixa manera, l'estabilitat pressupostària vincula d'una manera directa la subscripció de convenis entre administracions i l'eliminació de duplicitats administratives.

D'altra banda, la delegació de competències estatals o autonòmiques en els municipis ha d'anar acompanyada de la corresponent dotació pressupostària, la seva durada no ha de ser inferior als 5 anys i l'Administració que delega s'ha de reservar els mecanismes de control necessaris per assegurar la prestació adequada del servei delegat.

Una altra de les mesures adoptades a la llei és la de reforçar el paper de les diputacions provincials, consells, consells insulars o entitats equivalents. Això es porta a terme mitjançant la coordinació per les diputacions de determinats serveis mínims en els municipis amb una població inferior a 20.000 habitants o l'atribució a aquestes de noves funcions com la prestació de serveis de recaptació tributària, administració electrònica o contractació centralitzada en els municipis amb una població inferior a 20.000 habitants, la seva participació activa en l'elaboració i el seguiment en els plans economicofinancers o les tasques de coordinació i supervisió, en col·laboració amb les comunitats autònomes, dels processos de fusió de municipis.

Sobre això, cal assenyalar que per primera vegada s'introdueixen mesures concretes per fomentar la fusió voluntària de municipis de manera que es potenciïn els municipis que es fusionen ja que contribueixen a racionalitzar les seves estructures i superar l'atomització del mapa municipal.

Entre aquestes mesures d'incentiu s'inclouen l'increment del seu finançament, la preferència en l'assignació de plans de cooperació local o de subvencions, o la dispensa en la prestació de nous serveis obligatoris com a conseqüència de l'augment poblacional. A més, si s'acorda entre els municipis fusionats algun d'aquests podria funcionar com a forma d'organització desconcentrada, fet que permetria conservar la identitat territorial i la denominació dels municipis fusionats encara que perdin la seva personalitat jurídica. Finalment, aquestes mesures de fusions municipals incentivades, que reben suport en la jurisprudència més recent constitucional, STC 103/2013, de 25 d'abril, suposen, en definitiva, que els municipis fusionats perceben un augment del finançament en la mesura en què els municipis de menys població reben menys finançament.

Així mateix, s'inclou una revisió del conjunt de les entitats instrumentals que conformen el sector públic local, una racionalització dels seus òrgans de govern i una ordenació responsable de les retribucions del personal al servei de les corporacions locals, sigui quina sigui la naturalesa jurídica de la seva relació amb l'Administració.

Els antecedents immediats de la reestructuració del sector públic local són els acords entre el Govern de la Nació i les entitats locals de 7 d'abril de 2010 i de 25 de gener de 2012. El primer, més genèric, definit com a acord marc amb les entitats locals sobre sostenibilitat de les finances públiques 2010-2013, establia l'aprovació per part d'aquestes entitats d'un pla de racionalització de les estructures dels seus respectius sectors públics, administratius i empresarials, amb l'objectiu de millorar l'eficiència i reduir la despesa pública. El segon, definit com a acord de reordenació i racionalització del sector públic instrumental local i de control, eficiència i reducció de la despesa pública gestionat per aquest, perseguia disciplinar l'activitat de les administracions públiques sense detriment de la qualitat dels serveis que presten. Per a això considerava com a eix principal les mesures de reducció de la dimensió del sector públic local, fet que implicava la necessitat de controlar la seva activitat i racionalitzar la seva organització.

En aquest context, es tracta d'impedir la participació o la constitució d'entitats instrumentals per les entitats locals quan estiguin subjectes a un pla economicofinancer o a un pla d'ajust. Quant a les existents que estiguin en situació deficitària se'ls exigeix el sanejament, i, si aquest no es produeix, s'ha de procedir a la seva dissolució. Finalment, es prohibeix, en tot cas, la creació d'entitats instrumentals de segon nivell, és a dir, unitats controlades per unes altres, que, al seu torn, estiguin controlades per les entitats locals. Aquesta prohibició, motivada per raons d'eficiència i de racionalitat econòmica, obliga a la dissolució de les que ja existeixin a l'entrada en vigor d'aquesta norma en el termini previst.

D'altra banda, s'introdueixen noves mesures dirigides a la racionalització organitzativa i la integració coordinada de serveis que, juntament amb les que ja preveu l'article 21 de la Llei orgànica de 2/2012, de 27 d'abril, s'han d'incloure en els plans economicofinancers de les entitats locals.

Així mateix, com a mesura de transparència, s'estableix l'obligació de determinar el cost efectiu dels serveis que presten les entitats locals, d'acord amb criteris comuns, i se'n disposa la remissió al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques per a la seva publicació. Aquesta mesura es considera un pas fonamental en la millora de la informació disponible, que elimina asimetries, per a la presa de decisions dels ciutadans i de l'Administració, i contribueix de manera permanent a l'augment de l'eficiència. En aquest sentit, amb la publicació agregada de la informació de tots els costos efectius dels serveis prestats per totes les entitats locals el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques contribueix a garantir el compliment del principi d'eficiència de conformitat amb l'article 7 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Per aconseguir un control economicopressupostari més rigorós, es reforça el paper de la funció interventora en les entitats locals. D'aquesta manera, a partir d'ara el Govern ha de fixar les normes sobre els procediments de control, la metodologia d'aplicació, els criteris d'actuació, així com els drets i deures en l'exercici de les funcions públiques necessàries en totes les corporacions locals. Amb això, es cobreix un buit legal i es fa possible l'aplicació generalitzada de tècniques, com ara l'auditoria en els seus diversos vessants, a les entitats locals en termes homogenis als desenvolupats en altres àmbits del sector públic. Per a això, es compta amb la participació de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Així mateix, amb l'objecte de reforçar la seva independència respecte a les entitats locals en les quals presten serveis els funcionaris amb habilitació de caràcter nacional, correspon a l'Estat la seva selecció, formació i habilitació així com la potestat sancionadora en els casos de les infraccions més greus.

Aquest plantejament suposa una transparència més gran en la informació economicofinancera de les entitats locals, la qual cosa contribueix, sense cap dubte, a millorar la presa de decisions pels càrrecs electes en l'exercici del mandat representatiu que tenen encomanat constitucionalment.

Com a conseqüència d'això, es considera oportú clarificar i separar l'àmbit d'actuació diferent que és consubstancial a unes funcions i a les altres. Així, mentre que les pròpies del règim d'intervenció i fiscalització queden subjectes a paràmetres de control i fiscalització interna de la gestió economicofinancera i pressupostària, les corresponents a l'actuació del càrrec electe queden basades necessàriament en aspectes d'oportunitat o conveniència.

En la línia de garantir la professionalitat i l'eficàcia de les funcions de control intern, la Llei també regula el règim dels funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional.

Finalment, per afavorir la iniciativa econòmica privada, i evitar intervencions administratives desproporcionades, es limita l'ús d'autoritzacions administratives per iniciar una activitat econòmica a casos en què la seva necessitat i proporcionalitat quedin clarament justificades. Així mateix, se suprimeixen monopolis municipals que eren heretats del passat i que recauen sobre sectors econòmics puixants en l'actualitat.

Aquesta Llei té com a objecte principal modificar la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, així com el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març. Així mateix, es deroguen, entre d'altres, la disposició addicional segona i la disposició transitòria setena de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i es modifica la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, per incloure una nova disposició addicional.

I de la mateixa manera, aquesta Llei vol contribuir a donar un nou impuls als objectius i als manaments a què respongui la vigent Llei d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de 2003 i, en particular, a l'eliminació de barreres i obstacles que puguin limitar la plena integració, la participació, l'accés a la informació i la igualtat d'oportunitats de les persones que pateixen discapacitat.

D'altra banda, la Llei inclou una sèrie de disposicions addicionals i de disposicions transitòries, i en destaca les que es refereixen a l'assumpció per les comunitats autònomes de les competències relatives a la salut i a serveis socials, que queden referenciades al que ha de ser el nou sistema de finançament autonòmic i de les hisendes locals.

La Llei es tanca amb una disposició derogatòria única i sis disposicions finals que al·ludeixen, entre altres elements, als títols competencials en virtut dels quals s'aprova aquesta Llei i a la seva entrada en vigor immediata.

Article primer. *Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.*

La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 1 de l'article 2 queda redactat de la manera següent:

«1. Per a l'efectivitat de l'autonomia garantida constitucionalment a les entitats locals, la legislació de l'Estat i la de les comunitats autònomes, reguladora dels diferents sectors d'acció pública, segons la distribució constitucional de competències, ha d'assegurar als municipis, les províncies i les illes el seu dret a intervenir en tots els assumptes que afectin directament el cercle dels seus interessos, i atribuir-los les competències que sigui procedent tenint en compte les característiques de l'activitat pública de què es tracti i la capacitat de gestió de l'entitat local, de conformitat amb els principis de descentralització, proximitat, eficàcia i eficiència, i amb estricta subjecció a la normativa d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«2. També tenen la condició d'entitats locals:

- a) Les comarques o altres entitats que agrupin diversos municipis, instituïdes per les comunitats autònomes de conformitat amb aquesta Llei i els corresponents estatuts d'autonomia.
- b) Les àrees metropolitanes.
- c) Les mancomunitats de municipis.»

Tres. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«1. Les competències de les entitats locals són pròpies o atribuïdes per delegació.

2. Les competències pròpies dels municipis, les províncies, les illes i altres entitats locals territorials només poden ser determinades per llei i s'exerceixen en règim d'autonomia i sota la responsabilitat pròpia, atenent sempre la deguda coordinació en la seva programació i execució amb les altres administracions públiques.

3. L'Estat i les comunitats autònomes, en l'exercici de les seves competències respectives, poden delegar en les entitats locals l'exercici de les seves competències.

Les competències delegades s'exerceixen en els termes que estableixen la disposició o l'acord de delegació, segons que correspongui, amb subjecció a les regles que estableix l'article 27, i han de preveure tècniques de direcció i control d'oportunitat i eficiència.

4. Les entitats locals només poden exercir competències diferents de les pròpies i de les atribuïdes per delegació quan no es posi en risc la sostenibilitat financera del conjunt de la hisenda municipal, d'acord amb els requeriments de la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera i no s'incorri en un supòsit d'execució simultània del mateix servei públic amb una altra administració pública. A aquests efectes, són necessaris i vinculants els informes previs de l'Administració competent per raó de matèria, en què s'assenyali la inexistència de duplicitats, i de l'Administració que tingui atribuïda la tutela financera sobre la sostenibilitat financera de les noves competències.

En tot cas, l'exercici d'aquestes competències s'ha d'efectuar en els termes que preveu la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes.»

Quatre. Es modifica l'apartat 3 i s'afegeix un nou apartat 4 a l'article 10 amb la redacció següent:

«3. En especial, la coordinació de les entitats locals té per objecte assegurar el compliment de la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

4. Les funcions de coordinació són compatibles amb l'autonomia de les entitats locals.»

Cinc. Es modifica l'article 13, que queda redactat de la manera següent:

«Article 13.

1. La creació o supressió de municipis, així com l'alteració de termes municipals, es regulen per la legislació de les comunitats autònomes sobre règim local, sense que l'alteració de termes municipals pugui suposar, en cap cas, modificació dels límits provincials. Requereixen en tot cas audiència dels municipis interessats i dictamen del Consell d'Estat o de l'òrgan consultiu superior dels consells de Govern de les comunitats autònomes, si n'hi ha, així com informe de l'Administració que exerceixi la tutela financera. Simultàniament a la petició d'aquest dictamen, s'ha de donar a conèixer a l'Administració General de l'Estat.

2. La creació de nous municipis només es pot fer sobre la base de nuclis de població territorialment diferenciats, d'almenys 5.000 habitants, i sempre que els municipis resultants siguin financerament sostenibles, disposin de recursos suficients per al compliment de les competències municipals i no suposi cap disminució en la qualitat dels serveis que es prestaven.

3. Sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes, l'Estat, atenent criteris geogràfics, socials, econòmics i culturals, pot establir mesures que tendeixin a fomentar la fusió de municipis amb la finalitat de millorar la capacitat de gestió dels assumptes públics locals.

4. Els municipis, independentment de la seva població, limítrofs dins de la mateixa província poden acordar la seva fusió mitjançant un conveni de fusió, sense perjudici del procediment que preveu la normativa autonòmica. El nou municipi resultant de la fusió no es pot segregar fins transcorreguts deu anys des de l'adopció del conveni de fusió.

Al municipi resultant d'aquesta fusió li és aplicable el següent:

a) El coeficient de ponderació que sigui aplicable d'acord amb l'article 124.1 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, s'incrementa en 0,10.

b) L'esforç fiscal i l'invers de la capacitat tributària que li correspongui en cap cas pot ser inferior al més elevat dels valors previs que tingui cada municipi per separat abans de la fusió d'acord amb l'article 124.1 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

c) El seu finançament mínim és la suma dels finançaments mínims que tingui cada municipi per separat abans de la fusió d'acord amb l'article 124.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

d) De l'aplicació de les regles contingudes en les lletres anteriors no pot derivar, per a cada exercici, un import total superior al que resulti del que disposa l'article 123 de l'esmentat text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

e) S'han de sumar els imports de les compensacions que, per separat, corresponen als municipis que es fusionin i que deriven de la reforma de l'impost sobre activitats econòmiques de la disposició addicional desena de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, de reforma de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, actualitzades en els mateixos termes que els ingressos tributaris de l'Estat en cada exercici respecte a 2004, així com la compensació addicional, regulada en la disposició addicional segona de la Llei 22/2005, de 18 de novembre, actualitzada en els mateixos termes que els ingressos tributaris de l'Estat en cada exercici respecte a 2006.

f) Queda dispensat de prestar nous serveis mínims dels que preveu l'article 26 que li correspongui per raó del seu augment poblacional.

g) Durant, almenys, els cinc primers anys des de l'adopció del conveni de fusió, té preferència en l'assignació de plans de cooperació local, subvencions,

convenis o altres instruments basats en la concurrència. Aquest termini el pot prorrogar la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

La fusió comporta:

a) La integració dels territoris, les poblacions i les organitzacions dels municipis, incloent-hi els mitjans personals, materials i econòmics, del municipi fusionat. A aquests efectes, el ple de cada corporació ha d'aprovar les mesures de redimensionament per adequar les estructures organitzatives, immobiliàries, de personal i de recursos resultants de la seva nova situació. De l'execució d'aquestes mesures no pot derivar cap increment de la massa salarial en els municipis afectats.

b) L'òrgan del govern del nou municipi resultant ha d'estar constituït transitòriament per la suma dels regidors dels municipis fusionats en els termes que preveu la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general.

c) Si s'acorda en el conveni de fusió, cadascun dels municipis fusionats, o algun d'aquests, pot funcionar com a forma d'organització desconcentrada de conformitat amb el que preveu l'article 24 bis.

d) El nou municipi se subroga en tots els drets i les obligacions dels anteriors municipis, sense perjudici del que preveu la lletra e).

e) Si un dels municipis fusionats està en situació de dèficit es poden integrar, per acord dels municipis fusionats, les obligacions, els béns i els drets patrimonials que es considerin liquidables en un fons, sense personalitat jurídica i amb comptabilitat separada, adscrit al nou municipi, que ha de designar un liquidador al qual li correspon la liquidació d'aquest fons. Aquesta liquidació s'ha de portar a terme durant els cinc anys següents des de l'adopció del conveni de fusió, sense perjudici dels possibles drets que puguin correspondre als creditors. L'aprovació de les normes a les quals s'ha d'ajustar la comptabilitat del fons correspon al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

f) El nou municipi ha d'aprovar un nou pressupost per a l'exercici pressupostari següent a l'adopció del conveni de fusió.

5. Les diputacions provincials o entitats equivalents, en col·laboració amb la comunitat autònoma, han de coordinar i supervisar la integració dels serveis resultants del procés de fusió.

6. El conveni de fusió s'ha d'aprovar per majoria simple de cadascun dels plens dels municipis fusionats. L'adopció dels acords que preveu l'article 47.2, sempre que portin causa d'una fusió, ha de ser per majoria simple dels membres de la corporació.»

Sis. Es modifica la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 16 en els termes següents:

«f) Número de document nacional d'identitat o, si es tracta d'estrangers:

– Número de la targeta de residència en vigor, expedida per les autoritats espanyoles, o quan no se'n tingui, número del document acreditatiu de la identitat o del passaport en vigor expedit per les autoritats del país de procedència, si es tracta de ciutadans nacionals d'estats membres de la Unió Europea, d'altres estats part a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o d'estats als quals, en virtut d'un conveni internacional, s'estengui el règim jurídic previst per als ciutadans dels estats esmentats.

– Número d'identificació d'estranger que consti en document, en vigor, expedit per les autoritats espanyoles o, quan no se'n tingui, perquè no se'n és titular d'un, el número del passaport en vigor expedit per les autoritats del país de procedència, si es tracta de ciutadans nacionals d'estats no compresos en l'incís anterior d'aquest paràgraf, llevat que, per virtut d'un tractat o acord internacional, gaudeixin d'un règim específic d'exempció de visat en matèria de petit trànsit fronterer amb el

municipi en què es pretengui l'empadronament, cas en què s'exigeix el visat corresponent.»

Set. S'inclou un nou article 24 bis amb la redacció següent:

«Article 24 bis.

1. Les lleis de les comunitats autònomes sobre règim local han de regular els ens d'àmbit territorial inferior al municipi, que no tenen personalitat jurídica, com a forma d'organització desconcentrada d'aquest per a l'administració de nuclis de població separats, sota la seva denominació tradicional de masos, parròquies, aldees, barris, *anteiglesias*, consells, pedanies, llocs annexos i altres anàlegs, o la que estableixin les lleis.

2. La iniciativa correspon indistintament a la població interessada o a l'ajuntament corresponent. Aquest últim ha de ser escoltat en tot cas.

3. Només es poden crear aquest tipus d'ens si és una opció més eficient per a l'administració desconcentrada de nuclis de població separats d'acord amb els principis que preveu la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.»

Vuit. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«1. El municipi, per a la gestió dels seus interessos i en l'àmbit de les seves competències, pot promoure activitats i prestar els serveis públics que contribueixin a satisfer les necessitats i aspiracions de la comunitat veïnal en els termes que preveu aquest article.

2. El municipi exerceix, en tot cas, com a competències pròpies, en els termes de la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes, en les matèries següents:

a) Urbanisme: planejament, gestió, execució i disciplina urbanística. Protecció i gestió del patrimoni històric. Promoció i gestió de l'habitatge de protecció pública amb criteris de sostenibilitat financera. Conservació i rehabilitació de l'edificació.

b) Medi ambient urbà: en particular, parcs i jardins públics, gestió dels residus sòlids urbans i protecció contra la contaminació acústica, lumínica i atmosfèrica en les zones urbanes.

c) Proveïment d'aigua potable a domicili i evacuació i tractament d'aigües residuals.

d) Infraestructura viària i altres equipaments de la seva titularitat.

e) Avaluació i informació de situacions de necessitat social i l'atenció immediata a persones en situació o risc d'exclusió social.

f) Policia local, protecció civil, prevenció i extinció d'incendis.

g) Trànsit, estacionament de vehicles i mobilitat. Transport col·lectiu urbà.

h) Informació i promoció de l'activitat turística d'interès i àmbit local.

i) Fires, mercats centrals, places, llotges i comerç ambulant.

j) Protecció de la salubritat pública.

k) Cementiris i activitats funeràries.

l) Promoció de l'esport i instal·lacions esportives i d'ocupació del temps lliure.

m) Promoció de la cultura i equipaments culturals.

n) Participar en la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria i cooperar amb les administracions educatives corresponents en l'obtenció dels solars necessaris per a la construcció de nous centres docents. La conservació, el manteniment i la vigilància dels edificis de titularitat local destinats a centres públics d'educació infantil, d'educació primària o d'educació especial.

ñ) Promoció en el seu terme municipal de la participació dels ciutadans en l'ús eficient i sostenible de les tecnologies de la informació i les comunicacions.

3. Les competències municipals en les matèries enunciades en aquest article s'han de determinar per llei i s'ha d'avaluar la conveniència de la implantació de serveis locals de conformitat amb els principis de descentralització, eficiència, estabilitat i sostenibilitat financera.

4. La llei a què es refereix l'apartat anterior ha d'anar acompanyada d'una memòria econòmica que reflecteixi l'impacte sobre els recursos financers de les administracions públiques afectades i el compliment dels principis d'estabilitat, sostenibilitat financera i eficiència del servei o l'activitat. La llei ha de preveure la dotació dels recursos necessaris per assegurar la suficiència financera de les entitats locals sense que això pugui comportar, en cap cas, un despesa més elevada de les administracions públiques.

Els projectes de lleis estatals s'han d'acompanyar d'un informe del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques en què s'acreditin els criteris assenyalats abans.

5. La llei ha de determinar la competència municipal pròpia de què es tracti, i garantir que no es produeixi una atribució simultània de la mateixa competència a una altra administració pública».

Nou. L'article 26 queda redactat de la manera següent:

«1. Els municipis han de prestar, en tot cas, els serveis següents:

a) En tots els municipis: enllumenat públic, cementiri, recollida de residus, neteja viària, proveïment domiciliari d'aigua potable, clavegueram, accés als nuclis de població i pavimentació de les vies públiques.

b) En els municipis amb una població superior a 5.000 habitants, a més: parc públic, biblioteca pública i tractament de residus.

c) En els municipis amb una població superior a 20.000 habitants, a més: protecció civil, avaluació i informació de situacions de necessitat social i l'atenció immediata a persones en situació o risc d'exclusió social, prevenció i extinció d'incendis i instal·lacions esportives d'ús públic.

d) En els municipis amb una població superior a 50.000 habitants, a més: transport col·lectiu urbà de viatgers i medi ambient urbà.

2. En els municipis amb una població inferior a 20.000 habitants és la diputació provincial o entitat equivalent la que ha de coordinar la prestació dels serveis següents:

a) Recollida i tractament de residus.

b) Proveïment d'aigua potable a domicili i evacuació i tractament d'aigües residuals.

c) Neteja viària.

d) Accés als nuclis de població.

e) Pavimentació de vies urbanes.

f) Enllumenat públic.

Per coordinar l'esmentada prestació de serveis la diputació ha de proposar, amb la conformitat dels municipis afectats, al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques la forma de prestació, consistent en la prestació directa per la diputació o la implantació de fórmules de gestió compartida a través de consorcis, mancomunitats o altres fórmules. Per reduir els costos efectius dels serveis el Ministeri ha de decidir sobre la proposta formulada, que ha de tenir l'informe preceptiu de la comunitat autònoma si és l'Administració qui exerceix la tutela financera.

Quan el municipi justifiqui davant la diputació que pot prestar aquests serveis amb un cost efectiu inferior que el derivat de la forma de gestió proposada per la diputació provincial o entitat equivalent, el municipi pot assumir la prestació i coordinació d'aquests serveis si la diputació ho considera acreditat.

Quan la diputació o entitat equivalent assumeixi la prestació d'aquests serveis ha de repercutir als municipis el cost efectiu del servei en funció del seu ús. Si aquests serveis estan finançats per taxes i assumeix la seva prestació la diputació o entitat equivalent, ha de ser aquesta a qui vagi destinada la taxa per al finançament dels serveis.

3. L'assistència de les diputacions o entitats equivalents als municipis, que preveu l'article 36, s'ha de dirigir preferentment a l'establiment i la prestació adequada dels serveis mínims.»

Deu. L'article 27 queda redactat de la manera següent:

«1. L'Estat i les comunitats autònomes, en l'exercici de les seves competències respectives, poden delegar en els municipis l'exercici de les seves competències.

La delegació ha de millorar l'eficiència de la gestió pública, contribuir a eliminar duplicitats administratives i ser concorde amb la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

La delegació ha de determinar l'abast, el contingut, les condicions i la durada d'aquesta, que no pot ser inferior a cinc anys, així com el control d'eficiència que es reservi l'Administració delegant i els mitjans personals, materials i econòmics, que aquesta assigni sense que pugui suposar una despesa més gran de les administracions públiques.

La delegació s'ha d'acompanyar d'una memòria econòmica on es justifiquin els principis a què es refereix el paràgraf segon d'aquest apartat i es valori l'impacte en la despesa de les administracions públiques afectades sense que, en cap cas, pugui comportar una despesa més gran d'aquestes.

2. Quan l'Estat o les comunitats autònomes deleguin en dos o més municipis de la mateixa província una o diverses competències comunes, aquesta delegació s'ha de fer seguint criteris homogenis.

L'Administració delegant pot sol·licitar l'assistència de les diputacions provincials o entitats equivalents per a la coordinació i el seguiment de les delegacions que preveu aquest apartat.

3. Amb l'objecte d'evitar duplicitats administratives, millorar la transparència dels serveis públics i el servei a la ciutadania i, en general, contribuir als processos de racionalització administrativa, generant un estalvi net de recursos, l'Administració de l'Estat i les de les comunitats autònomes poden delegar, seguint criteris homogenis, entre d'altres, les competències següents:

- a) Vigilància i control de la contaminació ambiental.
- b) Protecció del medi natural.
- c) Prestació dels serveis socials, promoció de la igualtat d'oportunitats i la prevenció de la violència contra la dona.
- d) Conservació o manteniment de centres sanitaris assistencials de titularitat de la comunitat autònoma.
- e) Creació, manteniment i gestió de les escoles infantils d'educació de titularitat pública de primer cicle d'educació infantil.
- f) Realització d'activitats complementàries en els centres docents.
- g) Gestió d'instal·lacions culturals de titularitat de la comunitat autònoma o de l'Estat, amb estricta subjecció a l'abast i les condicions que deriven de l'article 149.1.28a de la Constitució espanyola.
- h) Gestió de les instal·lacions esportives de titularitat de la comunitat autònoma o de l'Estat, incloent-hi les situades en els centres docents quan s'usin fora de l'horari lectiu.
- i) Inspecció i sanció d'establiments i activitats comercials.
- j) Promoció i gestió turística.
- k) Comunicació, autorització, inspecció i sanció dels espectacles públics.
- l) Liquidació i recaptació de tributs propis de la comunitat autònoma o de l'Estat.

m) Inscripció d'associacions, empreses o entitats en els registres administratius de la comunitat autònoma o de l'Administració de l'Estat.

n) Gestió d'oficines unificades d'informació i tramitació administrativa.

o) Cooperació amb l'administració educativa a través dels centres associats de la Universitat Nacional d'Educació a Distància.

4. L'Administració delegant, per dirigir i controlar l'exercici dels serveis delegats, pot dictar instruccions tècniques de caràcter general i recollir, en qualsevol moment, informació sobre la gestió municipal, així com enviar comissionats i formular els requeriments pertinents per a la reparació de les deficiències observades. En cas d'incompliment de les directrius, denegació de les informacions sol·licitades, o inobservança dels requeriments formulats, l'Administració delegant pot revocar la delegació o executar per si mateixa la competència delegada en substitució del municipi. Els actes del municipi es poden recórrer davant els òrgans competents de l'Administració delegant.

5. L'efectivitat de la delegació requereix la seva acceptació pel municipi interessat.

6. La delegació ha d'anar acompanyada en tot cas del finançament corresponent, per a la qual cosa és necessària l'existència de dotació pressupostària adequada i suficient en els pressupostos de l'Administració delegant per a cada exercici econòmic, i és nul·la sense aquesta dotació.

L'incompliment de les obligacions financeres per part de l'Administració autonòmica delegant faculta l'entitat local delegada per compensar-les automàticament amb altres obligacions financeres que aquesta tingui amb aquella.

7. La disposició o l'acord de delegació ha d'establir les causes de revocació o renúncia de la delegació. Entre les causes de renúncia s'inclou l'incompliment de les obligacions financeres per part de l'Administració delegant o quan, per circumstàncies sobrevingudes, es justifiqui suficientment la impossibilitat del seu compliment per l'Administració en què han estat delegades sense detriment de l'exercici de les seves competències pròpies. L'acord de renúncia l'adopta el ple de la respectiva entitat local.

8. Les competències delegades s'exerceixen d'acord amb la legislació de l'Estat o de les comunitats autònomes.»

Onze. Se suprimeix el contingut de l'article 28.

Dotze. S'introdueix un nou article 32 bis amb la redacció següent:

«Article 32 bis. *Personal directiu de diputacions, consells i consells insulars.*

El nomenament del personal directiu que, si s'escau, hi hagi a les diputacions, consells i consells insulars s'ha d'efectuar d'acord amb criteris de competència professional i experiència, entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes, de les entitats locals o amb habilitació de caràcter nacional que pertanyin a cossos o escales classificats en el subgrup A1, llevat que el reglament orgànic corresponent permeti que, en consideració a les característiques específiques de les funcions d'aquests òrgans directius, el seu titular no reuneixi l'esmentada condició de funcionari.»

Tretze. Es modifica l'article 36, que queda redactat de la manera següent:

«1. Són competències pròpies de la diputació o entitat equivalent les que li atribueixin en aquest concepte les lleis de l'Estat i de les comunitats autònomes en els diferents sectors de l'acció pública i, en tot cas, les següents:

a) La coordinació dels serveis municipals entre si per a la garantia de la prestació integral i adequada a què es refereix l'apartat a) del número 2 de l'article 31.

b) L'assistència i la cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, especialment els que tinguin menys capacitat econòmica i de gestió. En tot cas garanteix en els municipis de menys de 1.000 habitants la prestació dels serveis de secretaria i intervenció.

c) La prestació de serveis públics de caràcter supramunicipal i, si s'escau, supracomarcal i el foment o, si s'escau, la coordinació de la prestació unificada de serveis dels municipis del seu àmbit territorial respectiu. En particular, assumeix la prestació dels serveis de tractament de residus en els municipis de menys de 5.000 habitants, i de prevenció i extinció d'incendis en els de menys de 20.000 habitants, quan aquests no els prestin.

d) La cooperació en el foment del desenvolupament econòmic i social i en la planificació en el territori provincial, d'acord amb les competències de les altres administracions públiques en aquest àmbit.

e) L'exercici de funcions de coordinació en els casos que preveu l'article 116 bis.

f) Assistència en la prestació dels serveis de gestió de la recaptació tributària, en període voluntari i executiu, i de serveis de suport a la gestió financera dels municipis amb una població inferior a 20.000 habitants.

g) La prestació dels serveis d'administració electrònica i la contractació centralitzada en els municipis amb una població inferior a 20.000 habitants.

h) El seguiment dels costos efectius dels serveis prestats pels municipis de la seva província. Quan la diputació detecti que aquests costos són superiors als dels serveis coordinats o prestats per aquesta, ha d'oferir als municipis la seva col·laboració per a una gestió coordinada més eficient dels serveis que permeti reduir aquests costos.

i) La coordinació mitjançant conveni, amb la comunitat autònoma respectiva, de la prestació del servei de manteniment i neteja dels consultoris mèdics en els municipis amb una població inferior a 5.000 habitants.

2. Als efectes del que disposen les lletres a), b) i c) de l'apartat anterior, la diputació o entitat equivalent:

a) Aprova anualment un pla provincial de cooperació a les obres i serveis de competència municipal, en l'elaboració del qual han de participar els municipis de la província. El pla, que ha de contenir una memòria justificativa dels objectius i dels criteris de distribució dels fons, criteris que en tot cas han de ser objectius i equitatius i entre els quals està l'anàlisi dels costos efectius dels serveis dels municipis, es pot finançar amb mitjans propis de la diputació o entitat equivalent, les aportacions municipals i les subvencions que acordin la comunitat autònoma i l'Estat amb càrrec als seus pressupostos respectius. Sense perjudici de les competències reconegudes en els estatuts d'autonomia i de les anteriorment assumides i ratificades per aquests, la comunitat autònoma assegura, en el seu territori, la coordinació dels diversos plans provincials, d'acord amb el que preveu l'article 59 d'aquesta Llei.

Quan la diputació detecti que els costos efectius dels serveis prestats pels municipis són superiors als dels serveis coordinats o prestats per aquesta, ha d'incloure en el pla provincial fórmules de prestació unificada o supramunicipal per reduir els seus costos efectius.

L'Estat i la comunitat autònoma, si s'escau, poden subjectar les seves subvencions a determinats criteris i condicions en la seva utilització o ús i han de tenir en compte l'anàlisi dels costos efectius dels serveis dels municipis.

b) Assegura l'accés de la població de la província al conjunt dels serveis mínims de competència municipal i la màxima eficàcia i economia en la prestació d'aquests serveis mitjançant qualssevol fórmules d'assistència i cooperació municipal.

Amb aquesta finalitat, les diputacions o entitats equivalents poden atorgar subvencions i ajudes amb càrrec als seus recursos propis per a la realització i el manteniment d'obres i serveis municipals, que s'han d'instrumentar a través de plans especials o altres instruments específics.

c) Garanteix l'exercici de les funcions públiques necessàries en els ajuntaments i els presta suport en la selecció i formació del seu personal sense perjudici de l'activitat duta a terme en aquestes matèries per l'Administració de l'Estat i la de les comunitats autònomes.

d) Dóna suport als ajuntaments per a la tramitació de procediments administratius i la realització d'activitats materials i de gestió, i les assumeix quan aquells els les encarreguin.»

Catorze. L'article 45 queda sense contingut.

Quinze. L'article 55 queda redactat de la manera següent:

«Article 55.

Per a l'efectivitat de la coordinació i l'eficàcia administratives, l'Administració General de l'Estat, així com les administracions autonòmica i local, d'acord amb el principi de lleialtat institucional, en les seves relacions recíproques han de:

a) Respectar l'exercici legítim per les altres administracions de les seves competències i les conseqüències que en derivin per a les pròpies.

b) Ponderar, en l'actuació de les competències pròpies, la totalitat dels interessos públics implicats i, en concret, aquells la gestió dels quals està encomanada a altres administracions.

c) Valorar l'impacte que les seves actuacions, en matèria pressupostària i financera, puguin provocar a la resta d'administracions públiques.

d) Facilitar a les altres administracions la informació sobre la pròpia gestió que sigui rellevant per al desenvolupament adequat per aquestes de les seves tasques.

e) Prestar, en l'àmbit propi, la cooperació i assistència actives que les altres administracions puguin requerir per al compliment eficaç de les seves tasques.»

Setze. L'article 57 queda redactat de la manera següent:

«Article 57.

1. La cooperació econòmica, tècnica i administrativa entre l'Administració local i les administracions de l'Estat i de les comunitats autònomes, tant en serveis locals com en assumptes d'interès comú, es desenvolupa amb caràcter voluntari, sota les formes i en els termes previstos en les lleis, i poden tenir lloc, en tot cas, mitjançant els consorcis o els convenis administratius que subscriuguin.

Cada acord de cooperació formalitzat per alguna d'aquestes administracions s'ha de comunicar a les altres que, tot i estar-hi interessades, no hi hagin intervingut, als efectes de mantenir una informació recíproca i constant.

2. La subscripció de convenis i constitució de consorcis ha de millorar l'eficiència de la gestió pública, eliminar duplicitats administratives i complir la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

3. La constitució d'un consorci només pot tenir lloc quan la cooperació no es pugui formalitzar a través d'un conveni i sempre que, en termes d'eficiència econòmica, aquella permeti una assignació més eficient dels recursos econòmics. En tot cas, s'ha de verificar que la constitució del consorci no posa en risc la sostenibilitat financera del conjunt de la hisenda de l'entitat local de què es tracti, així com del mateix consorci, que no pot demandar més recursos dels previstos inicialment.»

Disset. S'inclou un nou article 57 bis amb la redacció següent:

«Article 57 bis. *Garantia de pagament en l'exercici de competències delegades.*

1. Si les comunitats autònomes deleguen competències o subscriuen convenis de col·laboració amb les entitats locals que impliquin obligacions financeres o compromisos de pagament a càrrec de les comunitats autònomes, és necessari que aquestes incloguin una clàusula de garantia del compliment d'aquests compromisos consistent en l'autorització a l'Administració General de l'Estat per aplicar retencions en les transferències que els corresponguin per aplicació del seu sistema de finançament. Aquesta clàusula ha d'establir, en tot cas, els terminis per a la realització dels pagaments compromesos, per a la reclamació per part de l'entitat local en cas d'incompliment per part de la comunitat autònoma de l'obligació que hagi contret i per a la comunicació a l'Administració General de l'Estat que s'ha produït l'incompliment esmentat, tenint en compte el termini que, si s'escau, es pugui establir mitjançant l'Ordre del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article. Per a l'aplicació d'aquesta clàusula no és necessària l'autorització prèvia a què fa referència la disposició addicional setanta-dosena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013.

2. Els acords de delegació de competències i convenis de col·laboració que, a l'entrada en vigor d'aquesta norma, hagin estat objecte de pròrroga, expressa o tàcita, per un temps determinat, només es poden tornar a prorrogar en cas que s'hi inclogui la clàusula de garantia a què fa referència l'apartat anterior. Aquesta norma és aplicable als acords que es puguin prorrogar, expressament o tàcitament, per primera vegada després de l'esmentada entrada en vigor.

3. El procediment per a l'aplicació de les retencions que esmenta l'apartat 1 anterior i la corresponent posada a disposició a favor de les entitats locals dels fons retinguts a les comunitats autònomes es regula mitjançant l'ordre del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques a què es refereix la disposició addicional setanta-dosena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013.»

Divuit. S'introdueix un nou article 75 bis amb la redacció següent:

«Article 75 bis. *Règim retributiu dels membres de les corporacions locals i del personal al servei de les entitats locals.*

1. Els membres de les corporacions locals són retribuïts per l'exercici del seu càrrec en els termes que estableix l'article anterior. Els pressupostos generals de l'Estat determinen, anualment, el límit màxim total que poden percebre els membres de les corporacions locals per tots els conceptes retributius i assistències, exclosos els triennis a què si s'escau tenen dret els funcionaris de carrera que estiguin en situació de serveis especials, atenent, entre altres criteris, la naturalesa de la corporació local i la seva població segons la taula següent:

Habitants	Referència
Més de 500.000	Secretari d'Estat.
300.001 a 500.000	Secretari d'Estat -10%.
150.001 a 300.000	Secretari d'Estat -20%.
75.001 a 150.000	Secretari d'Estat -25%.
50.001 a 75.000	Secretari d'Estat -35%.
20.001 a 50.000	Secretari d'Estat -45%.
10.001 a 20.000	Secretari d'Estat -50%.
5.001 a 10.000	Secretari d'Estat -55%.
1.000 a 5.000	Secretari d'Estat -60%.

Els membres de corporacions locals de població inferior a 1.000 habitants no tenen dedicació exclusiva. Excepcionalment, poden exercir els seus càrrecs amb dedicació parcial, i percebre les seves retribucions dins dels límits màxims que assenyala a aquest efecte la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

2. Sense perjudici de la regla general que estableix l'apartat anterior, en el cas de les retribucions dels presidents de les diputacions provincials o entitats equivalents, tenen un límit màxim per tots els conceptes retributius i assistències que és igual a la retribució del tram corresponent a l'alcalde o president de la corporació municipal més poblada de la seva província.

En el cas dels consells i consells insulars, els seus presidents tenen un límit màxim per tots els conceptes retributius i assistències referenciat a la retribució del tram corresponent a l'alcalde o president de la corporació municipal més poblada de la seva província, segons la taula següent:

Habitants	Referència
Més de 150.000	Alcalde o president de la corporació municipal més poblada de la seva província.
25.000 a 150.000	70% de l'alcalde o president de la corporació municipal més poblada de la seva província.
0 a 25.000.	50% de l'alcalde o president de la corporació municipal més poblada de la seva província.

Els regidors que siguin proclamats diputats provincials o equivalents han d'optar per mantenir el règim de dedicació exclusiva en una o altra entitat local, sense que en cap cas es puguin acumular tots dos règims de dedicació.

3. Només els membres de la corporació que no tinguin dedicació exclusiva ni dedicació parcial perceben assistències per la concurrència efectiva a les sessions dels òrgans col·legiats de la corporació de què formin part, en la quantia assenyalada pel seu ple.

4. En el marc del que estableixen la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i l'article 93.2 d'aquesta Llei, les lleis anuals de pressupostos generals de l'Estat poden establir un límit màxim i mínim total que per tots els conceptes retributius pugui percebre el personal al servei de les entitats locals i entitats que en depenen en funció del grup professional dels funcionaris públics o equivalent del personal laboral, així com d'altres factors que puguin determinar les lleis de pressupostos generals de l'Estat de cada any.»

Dinou. S'introdueix un nou article 75 ter amb la redacció següent:

«Article 75 ter. Limitació en el nombre dels càrrecs públics de les entitats locals amb dedicació exclusiva.

1. De conformitat amb el que estableix l'article 75 d'aquesta Llei, la prestació de serveis en els ajuntaments en règim de dedicació exclusiva per part dels seus membres s'ha d'ajustar en tot cas als límits següents:

- a) En els ajuntaments de municipis amb una població inferior a 1.000 habitants, cap membre pot prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva.
- b) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 1.001 i 2.000 habitants, només un membre pot prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva.
- c) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 2.001 i 3.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els dos.

d) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 3.001 i 10.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els tres.

e) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 10.001 i 15.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els cinc.

f) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 15.001 i 20.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els set.

g) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 20.001 i 35.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els deu.

h) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 35.001 i 50.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els onze.

i) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 50.001 i 100.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els quinze.

j) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 100.001 i 300.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els divuit.

k) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 300.001 i 500.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els vint.

l) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 500.001 i 700.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els vint-i-dos.

m) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 700.001 i 1.000.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els vint-i-cinc.

n) En els ajuntaments dels municipis de Madrid i Barcelona, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir, respectivament, els quaranta-cinc i els trenta-dos.

2. El nombre màxim de membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva a les diputacions provincials és el mateix que el del tram corresponent a la corporació del municipi més poblat de la seva província.

3. En els consells i els consells insulars el nombre màxim de membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva es determina en funció del criteri següent: a les illes amb més de 800.000 habitants es redueix en 2 respecte al nombre actual de membres de consell, i a les de menys de 800.000 habitants el 60% dels càrrecs electes en cada consell insular.»

Vint. Es modifica l'article 84 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 84 bis.

1. Sense perjudici del que disposa l'article anterior, amb caràcter general, l'exercici d'activitats no se sotmet a l'obtenció d'una llicència o un altre mitjà de control preventiu.

No obstant això, es pot exigir una llicència o un altre mitjà de control preventiu respecte a les activitats econòmiques:

a) Quan estigui justificat per raons d'ordre públic, seguretat pública, salut pública o protecció del medi ambient en el lloc concret on es fa l'activitat, i aquestes raons no es puguin salvaguardar mitjançant la presentació d'una declaració responsable o d'una comunicació.

b) Quan per l'escassetat de recursos naturals, la utilització de domini públic, l'existència d'impediments tècnics inequívocs o en funció de l'existència de serveis públics sotmesos a tarifes regulades, el nombre d'operadors econòmics del mercat sigui limitat.

2. Les instal·lacions o infraestructures físiques per a l'exercici d'activitats econòmiques només se sotmeten a un règim d'autorització quan ho estableixi una llei que defineixi els seus requisits essencials i aquestes siguin susceptibles de generar danys sobre el medi ambient i l'entorn urbà, la seguretat o la salut públiques i el patrimoni històric i sigui proporcionat. L'avaluació d'aquest risc es determina en funció de les característiques de les instal·lacions, entre les quals estan les següents:

- a) La potència elèctrica o energètica de la instal·lació.
- b) La capacitat o l'aforament de la instal·lació.
- c) La contaminació acústica.
- d) La composició de les aigües residuals que emeti la instal·lació i la seva capacitat de depuració.
- e) L'existència de materials inflamables o contaminants.
- f) Les instal·lacions que afectin béns declarats integrants del patrimoni històric.

3. En cas d'existència de llicències o autoritzacions concurrents entre una entitat local i una altra administració, l'entitat local ha de motivar expressament en la justificació de la necessitat de l'autorització o llicència l'interès general concret que es pretén protegir i que aquest no està cobert mitjançant una altra autorització existent.»

Vint-i-u. Se suprimeix l'apartat 3, i es modifica l'apartat 2 de l'article 85, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els serveis públics de competència local s'han de gestionar de la forma més sostenible i eficient d'entre les que s'enumeren a continuació:

- A) Gestió directa:
 - a) Gestió per la mateixa entitat local.
 - b) Organisme autònom local.
 - c) Entitat pública empresarial local.
 - d) Societat mercantil local, el capital social de la qual sigui de titularitat pública.

Només es pot fer ús de les formes que preveuen les lletres c) i d) quan quedi acreditat mitjançant memòria justificativa elaborada a aquest efecte que són més sostenibles i eficients que les formes que disposen les lletres a) i b), per a la qual cosa s'han de tenir en compte els criteris de rendibilitat econòmica i recuperació de la inversió. A més, a l'expedient hi ha de constar la memòria justificativa de l'assessorament rebut que s'ha d'elevat al ple per a la seva aprovació, on s'han d'incloure els informes sobre el cost del servei, així com el suport tècnic rebut, que s'han de publicar. A aquests efectes, s'ha d'obtenir l'informe de l'interventor local, el qual ha de valorar la sostenibilitat financera de les propostes plantejades, de conformitat amb el que preveu l'article 4 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

B) Gestió indirecta, mitjançant les diferents formes que preveu per al contracte de gestió de serveis públics el text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

La forma de gestió per la qual s'opti ha de tenir en compte el que disposa l'article 9 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat per la Llei 7/2007, de 12 d'abril, pel que fa a l'exercici de funcions que corresponen en exclusiva a funcionaris públics.»

Vint-i-dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 85 ter, que queda redactat de la manera següent:

«2. La societat ha d'adoptar una de les formes que preveu el text refós de la Llei de societats de capital aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i a l'escriptura de constitució hi ha de constar el capital que han d'aportar les administracions públiques o les entitats del sector públic que en depenen a les quals correspongui la seva titularitat.»

Vint-i-tres. L'article 86 queda redactat de la manera següent:

«1. Les entitats locals poden exercir la iniciativa pública per a l'exercici d'activitats econòmiques, sempre que estigui garantit el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària i de la sostenibilitat financera de l'exercici de les seves competències. A l'expedient acreditatiu de la conveniència i oportunitat de la mesura s'hi ha de justificar que la iniciativa no genera risc per a la sostenibilitat financera del conjunt de la hisenda municipal i ha de contenir una anàlisi del mercat, relatiu a l'oferta i a la demanda existent, a la rendibilitat i als possibles efectes de l'activitat local sobre la concurrència empresarial.

Correspon al ple de la respectiva corporació local l'aprovació de l'expedient, que ha de determinar la forma concreta de gestió del servei.

2. Es declara la reserva a favor de les entitats locals de les activitats o serveis essencials següents: proveïment domiciliari i depuració d'aigües; recollida, tractament i aprofitament de residus, i transport públic de viatgers, de conformitat amb el que preveu la legislació sectorial aplicable. L'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden establir, mitjançant una llei, la mateixa reserva per a altres activitats i serveis.

L'execució efectiva d'aquestes activitats en règim de monopoli requereix, a més de l'acord d'aprovació del ple de la corporació local corresponent, l'aprovació per l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

3. En tot cas, l'Administració de l'Estat pot impugnar els actes i els acords previstos en aquest article, d'acord amb el que disposa el capítol III del títol V d'aquesta Llei, quan incompleixin la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.»

Vint-i-quatre. L'article 92 queda redactat de la manera següent:

«Article 92. *Funcionaris al servei de l'Administració local.*

1. Els funcionaris al servei de l'Administració local es regeixen, en tot el que no disposa en aquesta Llei, per la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, per la resta de legislació de l'Estat en matèria de funció pública, així com per la legislació de les comunitats autònomes, en els termes de l'article 149.1.18a de la Constitució.

2. Amb caràcter general, els llocs de treball a l'Administració local i els seus organismes autònoms els ha d'ocupar personal funcionari.

3. Correspon exclusivament als funcionaris de carrera al servei de l'Administració local l'exercici de les funcions que impliquin la participació directa o indirecta en l'exercici de les potestats públiques o en la salvaguarda dels interessos generals. Igualment són funcions públiques, el compliment de les quals queda reservat a funcionaris de carrera, les que impliquin l'exercici d'autoritat, i en general, les que en desplegament d'aquesta Llei es reservin als funcionaris per a la millor garantia de l'objectivitat, la imparcialitat i la independència en l'exercici de la funció.»

Vint-i-cinc. S'inclou un nou article 92 bis amb la redacció següent:

«Article 92 bis. *Funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional.*

1. Són funcions públiques necessàries en totes les corporacions locals, la responsabilitat administrativa de les quals està reservada a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional:

a) La de secretaria, comprensiva de la fe pública i l'assessorament legal preceptiu.

b) El control i la fiscalització interna de la gestió economicofinancera i pressupostària, i la comptabilitat, tresoreria i recaptació.

No obstant això, en els municipis de gran població s'ha de tenir en compte el que disposa el títol X d'aquesta Llei i als municipis de Madrid i de Barcelona, la regulació que contenen les lleis 22/2006, de 4 de juliol, de capitalitat i de règim especial de Madrid, i 1/2006, de 13 de març, per la qual es regula el règim especial del municipi de Barcelona, respectivament.

2. L'escala de funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional se subdivideix en les subescales següents:

a) Secretaria, a la qual corresponen les funcions que conté l'apartat 1.a) anterior.

b) Intervenció-tresoreria, a la qual corresponen les funcions que conté l'apartat 1.b).

c) Secretaria-intervenció, a la qual corresponen les funcions que contenen els apartats 1.a) i 1.b), llevat de la funció de tresoreria.

3. Els funcionaris de les subescales de secretaria i intervenció-tresoreria han d'estar integrats en una d'aquestes dues categories: entrada o superior.

4. El Govern, mitjançant reial decret, ha de regular les especialitats de la creació, classificació i supressió de llocs reservats a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional així com les que puguin correspondre al seu règim disciplinari i de situacions administratives.

5. L'aprovació de l'oferta d'ocupació pública, selecció, formació i habilitació dels funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional correspon a l'Estat, a través del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, de conformitat amb les bases i els programes aprovats reglamentàriament.

6. El Govern, mitjançant reial decret, regula les especialitats corresponents de la forma de provisió de llocs reservats a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional. En tot cas, el concurs és el sistema normal de provisió de llocs de treball. L'àmbit territorial dels concursos és de caràcter estatal.

Els mèrits generals, de valoració preceptiva, els determina l'Administració de l'Estat, i la seva puntuació ha d'arribar a un mínim del 80% del total possible d'acord amb el barem corresponent. Els mèrits corresponents a les especialitats de la comunitat autònoma els fixa cadascuna d'aquestes i la seva puntuació pot arribar fins a un 15% del total possible. Els mèrits corresponents a les especialitats de la corporació local els fixa aquesta, i la seva puntuació ha d'arribar fins a un 5% del total possible.

Hi ha dos concursos anuals: el concurs ordinari i el concurs unitari. El concurs unitari el convoca l'Administració de l'Estat. Les corporacions locals amb llocs vacants han d'aprovar les bases del concurs ordinari, d'acord amb el model de convocatòria i bases comunes que aprovi el reial decret que preveu l'apartat anterior, i han d'efectuar les convocatòries i remetre-les a la comunitat autònoma corresponent per a la seva publicació simultània en els diaris oficials.

Excepcionalment, els llocs de treball reservats a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional es poden cobrir pel sistema de lliure designació, en els municipis inclosos en l'àmbit subjectiu que defineixen els articles 111 i 135 del text refós de la Llei reguladora d'hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, així com les diputacions provincials, àrees metropolitanes, consells i consells insulars i les ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla, entre funcionaris de la subescala i categoria corresponent. Quan es tracti de llocs de treball que tinguin assignades les funcions que conté l'apartat 1.b) d'aquest article, és necessària l'autorització expressa de l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat en matèria d'hisendes locals.

Igualment, és necessari l'informe preceptiu previ de l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat en matèria d'hisendes locals per al cessament dels funcionaris que tinguin assignades les funcions que conté l'apartat 1.b) d'aquest article i que hagin estat nomenats per lliure designació.

En cas de cessament d'un càrrec de lliure designació, la corporació local ha d'assignar al funcionari cessat un lloc de treball del seu mateix grup de titulació.

7. Les comunitats autònomes han d'efectuar, d'acord amb la normativa establerta per l'Administració de l'Estat, els nomenaments provisionals de funcionaris amb habilitació de caràcter nacional, així com les comissions de serveis, acumulacions, nomenaments de personal interí i de personal accidental.

8. Els funcionaris han de romandre en cada lloc de treball, obtingut per concurs, un mínim de dos anys per poder participar en els concursos de provisió de llocs de treball o ser nomenats amb caràcter provisional en un altre lloc de treball, excepte en l'àmbit d'una mateixa entitat local.

Excepcionalment, abans del transcurs d'aquest termini, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques pot efectuar nomenaments amb caràcter provisional, sempre que hi hagi raons i circumstàncies que requereixin la cobertura del lloc amb caràcter urgent per aquests funcionaris, i la impossibilitat d'efectuar un nomenament provisional de conformitat amb el que estableix el paràgraf anterior.

Reglamentàriament s'han d'establir les circumstàncies excepcionals que justifiquin la sol·licitud d'un nomenament provisional, i s'ha de tenir en compte, en tot cas, el possible perjudici o detriment que es generaria a l'entitat local en què s'ocupi el càrrec en el moment de la sol·licitud.

9. Al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques hi ha d'haver un registre de funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional integrat amb les comunitats autònomes, on s'han d'inscriure i anotar tots els actes que afectin la vida administrativa d'aquests funcionaris.

10. Són òrgans competents per a la incoació d'expedients disciplinaris als funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional els següents:

a) L'òrgan corresponent de la corporació on el funcionari hagi comès els fets que se li imputen, quan puguin ser constitutius de falta lleu.

b) La comunitat autònoma respecte a funcionaris de corporacions locals en el seu àmbit territorial, excepte quan els fets denunciats puguin ser constitutius de faltes molt greus tipificades en la normativa bàsica estatal.

c) El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques quan els fets denunciats puguin ser constitutius de faltes molt greus, tipificades en la normativa bàsica estatal.

L'òrgan competent per acordar la incoació de l'expedient també ho és per nomenar-ne un instructor i decretar o alçar la suspensió provisional de l'expedient, així com per instruir diligències prèvies abans de decidir sobre aquesta incoació.

La instrucció de l'expedient l'ha d'efectuar un funcionari de carrera de qualsevol dels cossos o escales del subgrup A1 de titulació, inclosa l'escala de funcionaris amb habilitació de caràcter nacional, que tingui coneixements en la matèria a què es refereixi la infracció.

11. Són òrgans competents per a la imposició de sancions disciplinàries als funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional els següents:

- a) El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, quan la sanció que recaigui sigui per falta molt greu, tipificada en la normativa bàsica estatal.
- b) La comunitat autònoma, quan es tracti d'imposar sancions de suspensió de funcions i destitució, no compreses en el paràgraf anterior.
- c) L'òrgan local competent, quan es tracti d'imposar sancions per faltes lleus.

La sanció imposada s'ha d'executar en els seus propis termes, encara que en el moment de l'execució el funcionari estigui ocupant un lloc diferent a aquell en què es van produir els fets que van donar lloc a la sanció.

La sanció de destitució implica la pèrdua del lloc de treball, amb la prohibició d'obtenir destinació en la mateixa corporació en què va tenir lloc la sanció, en el termini que es fixi, amb el màxim de sis anys, per a les faltes molt greus, i de tres anys per a les faltes greus.

La sanció de suspensió de funcions té una durada màxima de sis anys, per a les faltes molt greus, i de tres anys per a les faltes greus.»

Vint-i-sis. Es modifica l'article 100.1, que queda redactat de la manera següent:

«1. És de competència de cada corporació local la selecció dels funcionaris amb l'excepció dels funcionaris amb habilitació de caràcter nacional.»

Vint-i-set. S'introdueix un nou article 103 bis amb la redacció següent:

«Article 103 bis. *Massa salarial del personal laboral del sector públic local.*

1. Les corporacions locals han d'aprovar anualment la massa salarial del personal laboral del sector públic local respectant els límits i les condicions que estableixi amb caràcter bàsic la corresponent Llei de pressupostos generals de l'Estat.

2. L'aprovació que indica l'apartat anterior ha de comprendre la referent a la mateixa entitat local, organismes, entitats públiques empresarials i altres ens públics i societats mercantils locals que en depenen, així com les dels consorcis adscrits a aquesta en virtut del que preveu la legislació bàsica de règim jurídic de les administracions públiques i de les fundacions en què concorre alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que es constitueixin amb una aportació majoritària, directa o indirecta, de les entitats esmentades en aquest apartat.
- b) Que el seu patrimoni fundacional, amb un caràcter de permanència, estigui format en més d'un 50 per 100 per béns o drets aportats o cedits per les referides entitats.

3. La massa salarial aprovada s'ha de publicar a la seu electrònica de la corporació i en el Butlletí Oficial de la Província o, si s'escau, de la comunitat autònoma uniprovincial en el termini de 20 dies.»

Vint-i-vuit. S'introdueix un nou article 104 bis amb la redacció següent:

«Article 104 bis. *Personal eventual de les entitats locals.*

1. Les dotacions de llocs de treball la cobertura dels quals correspongui a personal eventual en els ajuntaments s'han d'ajustar als límits i les normes següents:

a) Els municipis de població entre 2.000 i 5.000 habitants excepcionalment poden disposar d'un lloc de treball la cobertura del qual correspongui a personal eventual quan no hi hagi membres de la corporació local amb dedicació exclusiva.

b) Els ajuntaments de municipis amb una població superior a 5.000 i no superior a 10.000 habitants poden incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no pot excedir l'u.

c) Els ajuntaments de municipis amb una població superior a 10.000 i no superior a 20.000 habitants poden incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no pot excedir els dos.

d) Els ajuntaments de municipis amb una població superior a 20.000 i no superior a 50.000 habitants poden incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no pot excedir els set.

e) Els ajuntaments de municipis amb una població superior a 50.000 i no superior a 75.000 habitants poden incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no pot excedir la meitat de regidors de la corporació local.

f) Els ajuntaments de municipis amb una població superior a 75.000 i no superior a 500.000 habitants poden incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no pot excedir el nombre de regidors de la corporació local.

g) Els ajuntaments de municipis amb una població superior a 500.000 habitants poden incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no pot excedir el 0,7 per cent del nombre total de llocs de treball de la plantilla de les respectives entitats locals, considerant, a aquests efectes, els ens que tinguin la consideració d'Administració pública en el marc del Sistema Europeu de Comptes.

2. El nombre de llocs de treball la cobertura dels quals correspongui a personal eventual en les diputacions provincials ha de ser el mateix que el del tram corresponent a la corporació del municipi més poblat de la seva província. En el cas dels consells i els consells insulars, no pot excedir el que resulti d'aplicar el criteri següent: a les illes amb més de 800.000 habitants, es redueix en 2 respecte al nombre actual de membres de consell, i, en les de menys de 800.000 habitants, el 60% dels càrrecs electes en cada consell o consell insular.

3. La resta d'entitats locals o dels organismes que en depenen no poden incloure a les seves plantilles llocs de treball la cobertura dels quals correspongui a personal eventual.

4. El personal eventual a què es refereixen els apartats anteriors s'ha d'assignar sempre als serveis generals de les entitats locals en la plantilla dels quals aparegui consignat. Només es poden assignar excepcionalment, amb caràcter funcional, a altres serveis o departaments de l'estructura pròpia de l'entitat local si ho reflecteix expressament el seu reglament orgànic.

5. Les corporacions locals han de publicar semestralment en la seva seu electrònica i en el Butlletí Oficial de la Província o, si s'escau, de la comunitat autònoma uniprovincial el nombre dels llocs de treball reservats a personal eventual.

6. El president de l'entitat local ha d'informar el ple amb caràcter trimestral del compliment del que preveu aquest article.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article 109, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'extinció total o parcial dels deutes que l'Estat, les comunitats autònomes, la Seguretat Social i qualssevol entitats de dret públic que en depenen tinguin respectivament amb les entitats locals, o viceversa, es pot acordar per via de compensació, quan es tracti de deutes vençuts, líquids i exigibles.

El que preveu aquest apartat s'ha d'aplicar de conformitat amb el que disposa la normativa específica de la Seguretat Social i de la hisenda pública en matèria de compensació de deutes.

2. L'extinció total o parcial dels deutes de dret públic que les comunitats autònomes i qualssevol altres entitats de dret públic que en depenen tinguin amb les entitats de dret públic o societats vinculades, dependents o íntegrament participades per les entitats locals, o viceversa, es pot acordar per via de compensació, quan es tracti de deutes vençuts, líquids i exigibles.»

Trenta. S'inclou un nou article 116 bis amb la redacció següent:

«Article 116 bis. *Contingut i seguiment del pla economicofinancer.*

1. Quan per incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, de l'objectiu de deute públic o de la regla de despesa, les corporacions locals incomplidores formulin el seu pla economicofinancer ho han de fer de conformitat amb els requisits formals que determini el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

2. Addicionalment al que preveu l'article 21 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, aquest pla ha d'incloure almenys les mesures següents:

a) Supressió de les competències que exerceixi l'entitat local que siguin diferents de les pròpies i de les exercides per delegació.

b) Gestió integrada o coordinada dels serveis obligatoris que presta l'entitat local per reduir els seus costos.

c) Increment d'ingressos per finançar els serveis obligatoris que presta l'entitat local.

d) Racionalització organitzativa.

e) Supressió d'entitats d'àmbit territorial inferior al municipi que, en l'exercici pressupostari immediatament anterior, incompleixin l'objectiu d'estabilitat pressupostària o l'objectiu de deute públic o que el període mitjà de pagament a proveïdors superi en més de trenta dies el termini màxim que preveu la normativa de morositat.

f) Una proposta de fusió amb un municipi adjacent de la mateixa província.

3. La diputació provincial o entitat equivalent ha d'assistir la resta de corporacions locals i col·laborar amb l'Administració que exerceixi la tutela financera, segons que correspongui, en l'elaboració i el seguiment de l'aplicació de les mesures contingudes en els plans economicofinancers. La diputació o entitat equivalent ha de proposar i coordinar les mesures que recull l'apartat anterior quan tinguin caràcter supramunicipal, que han de ser valorades abans que s'aprovi el pla economicofinancer, així com altres mesures supramunicipals diferents que s'hagin previst, inclòs el seguiment de la fusió d'entitats locals que s'hagi acordat.»

Trenta-u. S'afegeix un nou article 116 ter amb la redacció següent:

«Article 116 ter. *Cost efectiu dels serveis.*

1. Totes les entitats locals han de calcular abans del dia 1 de novembre de cada any el cost efectiu dels serveis que presten, partint de les dades contingudes en la liquidació del pressupost general i, si s'escau, dels comptes anuals aprovats de les entitats vinculades o que en depenen, corresponent a l'exercici immediatament anterior.

2. El càlcul del cost efectiu dels serveis ha de tenir en compte els costos reals directes i indirectes dels serveis d'acord amb les dades d'execució de despeses

que esmenta l'apartat anterior. Aquests criteris de càlcul s'han de desplegar per ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

3. Totes les entitats locals han de comunicar els costos efectius de cadascun dels serveis al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques per a la seva publicació.»

Trenta-dos. Es modifica la lletra m) i s'afegeix una nova lletra n) a l'apartat 1 de l'article 127 amb la redacció següent:

«m) Designar els representants municipals en els òrgans col·legiats de govern o administració dels ens, fundacions o societats, sigui quina sigui la seva naturalesa, en què l'ajuntament sigui partícip.

n) Les altres que li corresponguin, d'acord amb les disposicions legals vigents.»

Trenta-tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 130, que queda redactat de la manera següent:

«3. El nomenament dels coordinadors generals i dels directors generals, atenent criteris de competència professional i experiència, s'ha d'efectuar entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes, de les entitats locals o amb habilitació de caràcter nacional que pertanyin a cossos o escales classificats en el subgrup A1, llevat que el Reglament orgànic municipal permeti que, en consideració a les característiques específiques de les funcions d'aquests òrgans directius, el seu titular no reuneixi l'esmentada condició de funcionari.»

Trenta-quatre. Es modifica la disposició addicional segona, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Règim foral basc.*

Les disposicions d'aquesta Llei, d'acord amb la Constitució i l'Estatut d'autonomia per al País Basc, s'apliquen als territoris històrics d'Araba/Álava, Gipuzkoa i Bizkaia, sense perjudici de les peculiaritats següents:

1. D'acord amb la disposició addicional primera de la Constitució i amb el que disposen els articles 3, 24.2 i 37 de l'Estatut basc, els territoris històrics d'Araba/Álava, Gipuzkoa i Bizkaia organitzen lliurement les seves pròpies institucions i dicten les normes necessàries per al seu funcionament, emparant i garantint, així mateix, les peculiaritats històriques de les entitats locals dels seus territoris, sense que els siguin aplicables les contingudes en aquesta Llei en matèria d'organització provincial.

2. Els territoris històrics d'Araba/Álava, Gipuzkoa i Bizkaia exerceixen les competències que els atribueixen l'Estatut basc i la legislació interna de la Comunitat Autònoma que es dicti en el seu desplegament i aplicació, així com les que aquesta Llei assigna amb caràcter general a les diputacions provincials.

3. En l'exercici de les competències que l'Estatut i la legislació de la Comunitat Autònoma que es dicti en el seu desplegament i aplicació els assignin, correspon a les institucions forals dels territoris històrics el desplegament normatiu i l'execució de la legislació bàsica de l'Estat en les matèries corresponents, quan així se'ls atribueixin.

4. Quan les institucions forals dels territoris històrics realitzin activitats en camps la titularitat competencial dels quals correspon a l'Administració de l'Estat o a la Comunitat Autònoma, els són aplicables les normes d'aquesta Llei que regulin les relacions de les diputacions provincials amb l'Administració de l'Estat i l'Administració autònoma, si s'escau, sempre que aquestes activitats les exerceixin en qualitat de diputacions provincials ordinàries, i no com a institucions forals

d'acord amb el seu règim especial privatiu, cas en què només són aplicables aquestes normes quan despleguin o apliquin la legislació bàsica de l'Estat o n'envaeixin les competències.

5. En matèria d'hisenda, les relacions dels territoris històrics amb l'Administració de l'Estat s'han d'ajustar al que disposa la Llei 12/2002, de 23 de maig, per la qual s'aprova el concert econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc. Les funcions que els articles 7.4 i 26.2 atribueixen a l'Administració que exerceixi la tutela financera, les han d'exercir al País Basc les seves institucions competents de conformitat amb l'article 48.5 de l'esmentada Llei 12/2002, de 23 de maig.

6. Els territoris històrics del País Basc continuen conservant el seu règim especial en matèria municipal pel que fa al règim economicofinancer en els termes de la Llei del Concert econòmic, sense que això pugui significar un nivell d'autonomia de les corporacions locals basques inferior al que tinguin les altres corporacions locals, sense perjudici de l'aplicació del que disposa l'article 115 d'aquesta Llei i de les competències que sobre això puguin correspondre a la Comunitat Autònoma.

A aquests efectes, les diputacions forals han de desenvolupar els criteris de càlcul de conformitat amb el que estableix l'article 116 ter d'aquesta Llei i han de rebre la comunicació del cost efectiu dels serveis que presten les entitats locals dels seus territoris respectius.

Així mateix, en relació amb l'article 116 bis d'aquesta Llei, en exercici de les facultats de tutela financera, correspon a les diputacions forals l'aprovació, concretant les regles necessàries per a la seva formulació, dels plans economicofinancers de les seves corporacions respectives, de conformitat amb la normativa dictada a aquest efecte per l'Estat.

Igualment, d'acord amb el que preveu la disposició transitòria quarta de la Llei 27/2013, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, les entitats d'àmbit territorial inferior al municipi han de comunicar a les institucions forals els seus comptes i són aquestes institucions forals les qui n'han d'acordar la dissolució si és procedent en aplicació de la disposició esmentada.

7. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma del País Basc, la normativa reguladora dels funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional que preveu l'article 92 bis i concordants d'aquesta Llei, s'ha d'aplicar de conformitat amb la disposició addicional primera de la Constitució, amb l'article 149.1.18a d'aquesta i amb la Llei orgànica 3/1979, de 18 de desembre, per la qual s'aprova l'Estatut d'autonomia per al País Basc, tenint en compte que totes les facultats previstes respecte al personal esmentat les han de tenir les institucions competents, en els termes que estableixi la normativa autonòmica, inclosa la facultat de convocar exclusivament per al seu territori els concursos per a les places vacants en aquest, així com la facultat de nomenament dels funcionaris, en aquests concursos.

8. El percentatge de barem reservat a l'Estat a l'article 92 bis.6 s'estableix en el 65 per 100, i s'atribueix un 30 per 100 del total possible a les institucions competents de la comunitat autònoma del País Basc perquè fixi els mèrits que corresponguin al coneixement de les especialitats jurídiques i economicoadministratives que deriven dels seus drets històrics i especialment del Concert econòmic.

Dins del 5 per 100 restant, la corporació local interessada pot establir lliurement els mèrits específics que consideri convenients per les característiques locals.

9. En el conveni que s'estableix entre institucions que tinguin encomanada la formació d'aquest personal en l'àmbit nacional i l'Institut Basc d'Administració Pública (IVAP) per a la formació per aquest últim dels funcionaris a què es refereix l'article 92 bis d'aquesta Llei, la Comunitat Autònoma del País Basc pot incloure matèries o disciplines pròpies de les seves peculiaritats específiques, amb l'única

condició del compliment dels requisits mínims d'ordre acadèmic que estiguin establerts amb caràcter general per a les qüestions d'exigència comuna en tot l'Estat, mai superiors als que regeixin per al mateix Institut Nacional d'Administració Pública.

10. El control i la fiscalització interna de la gestió economicofinancera i pressupostària i la comptabilitat, tresoreria i recaptació de les diputacions forals s'organitza lliurement per aquestes en el marc del Concert econòmic sense que hi sigui aplicable el que disposa l'article 92 bis d'aquesta Llei.

11. En el marc dels objectius d'estabilitat pressupostària i en virtut de les competències i facultats que en matèria de règim local i finançament local els confereix la disposició addicional primera de la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia, la Llei del Concert econòmic i la disposició addicional segona de la Llei de bases del règim local, els òrgans forals dels territoris històrics bascos han de determinar els límits màxims totals del conjunt de les retribucions i assistències dels membres de les corporacions locals, del personal eventual i de la resta de personal al servei de les corporacions locals i el seu sector públic i dels funcionaris amb habilitació de caràcter nacional. La determinació d'aquestes retribucions ha d'atendre els principis i l'estructura establerts, si s'escau, per la legislació estatal.»

Trenta-cinc. Es modifica l'apartat 3 i s'inclou un nou apartat 4 a la disposició addicional cinquena, amb la redacció següent:

«3. Aquestes associacions, en l'àmbit propi de les seves funcions, poden subscriure convenis amb les diferents administracions públiques. Així mateix, de conformitat amb el que estableix l'article 12.2 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, poden actuar com a entitats col·laboradores de l'Administració en la gestió de les subvencions de les quals puguin ser beneficiàries les entitats locals i els organismes que en depenen.

Les associacions d'entitats locals es poden adherir al sistema de contractació centralitzada estatal que regula l'article 206 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, en els mateixos termes que les entitats locals.

De conformitat amb el que preveu l'article 203 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aquestes associacions poden crear centrals de contractació. Les entitats locals que hi estan associades es poden adherir a les centrals esmentades per als serveis, els subministraments i les obres la contractació dels quals l'hagin efectuat aquelles, d'acord amb les normes que preveu aquest Text refós, per a la preparació i l'adjudicació dels contractes de les administracions públiques.

4. Les associacions d'entitats locals d'àmbit estatal amb més implantació en tot el territori tenen la representació institucional de l'Administració local en les seves relacions amb l'Administració General de l'Estat.»

Trenta-sis. Es modifica la disposició addicional novena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional novena. *Redimensionament del sector públic local.*

1. Les entitats locals de l'article 3.1 d'aquesta Llei i els organismes autònoms que en depenen no poden adquirir, constituir o participar en la constitució, directament o indirectament, de nous organismes, entitats, societats, consorcis, fundacions, unitats i altres ens durant el temps de vigència del seu pla economicofinancer o del seu pla d'ajust.

Les entitats esmentades en el paràgraf anterior durant el temps de vigència del seu pla economicofinancer o del seu pla d'ajust no poden fer aportacions patrimonials ni subscriure ampliacions de capital d'entitats públiques empresarials

o de societats mercantils locals que tinguin necessitats de finançament. Excepcionalment les entitats locals poden fer les esmentades aportacions patrimonials si, en l'exercici pressupostari immediatament anterior, han complert els objectius d'estabilitat pressupostària i deute públic i el seu període mitjà de pagament a proveïdors no supera en més de trenta dies el termini màxim que preveu la normativa de morositat.

2. Les entitats que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei duguin a terme activitats econòmiques, estiguin adscrites als efectes del Sistema Europeu de Comptes a qualsevol de les entitats locals de l'article 3.1 d'aquesta Llei o dels seus organismes autònoms, i estiguin en desequilibri financer, disposen del termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per aprovar, amb l'informe previ de l'òrgan interventor de l'entitat local, un pla de correcció d'aquest desequilibri. A aquests efectes, i com a part de l'esmentat pla de correcció, l'entitat local de la qual depengui pot fer aportacions patrimonials o subscriure ampliacions de capital de les seves entitats només si, en l'exercici pressupostari immediatament anterior, aquesta entitat local ha complert els objectius d'estabilitat pressupostària i deute públic i el seu període mitjà de pagament a proveïdors no supera en més de trenta dies el termini màxim que preveu la normativa de morositat.

Si aquesta correcció no es compleix a 31 de desembre de 2014, l'entitat local en el termini màxim dels sis mesos següents a comptar de l'aprovació dels comptes anuals o de la liquidació del pressupost de l'exercici 2014 de l'entitat, segons que correspongui, ha de dissoldre cadascuna de les entitats que continuï en situació de desequilibri. Si no ho fa, aquestes entitats queden dissoltes automàticament l'1 de desembre de 2015.

Els terminis que esmenta el paràgraf anterior d'aquest apartat 2 s'amplien fins al 31 de desembre de 2015 i l'1 de desembre de 2016, respectivament, quan les entitats en desequilibri estiguin prestant algun dels següents serveis essencials: proveïment domiciliari i depuració d'aigües, recollida, tractament i aprofitament de residus, i transport públic de viatgers.

Aquesta situació de desequilibri financer es refereix, per als ens que tinguin la consideració d'Administració pública als efectes del Sistema Europeu de Comptes, a la seva necessitat de finançament en termes del Sistema Europeu de Comptes, mentre que per als altres ens s'entén com la situació de desequilibri financer manifestada en l'existència de resultats negatius d'explotació en dos exercicis comptables consecutius.

3. Els organismes, les entitats, les societats, els consorcis, les fundacions, les unitats i altres ens que estiguin adscrits o vinculats, als efectes del Sistema Europeu de Comptes, a qualsevol de les entitats locals de l'article 3.1 d'aquesta Llei o dels seus organismes autònoms, o que en depenguin, no poden constituir, participar en la constitució ni adquirir nous ens de qualsevol tipologia, independentment de la seva classificació sectorial en termes de comptabilitat nacional.

4. Els organismes, les entitats, les societats, els consorcis, les fundacions, les unitats i els altres ens que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei no estiguin en situació de superàvit, equilibri o resultats positius d'explotació, estiguin controlats exclusivament per unitats adscrites o vinculades, als efectes del Sistema Europeu de Comptes, a qualsevol de les entitats locals de l'article 3.1 d'aquesta Llei, o dels seus organismes autònoms, o en depenguin, han d'estar adscrits o vinculats directament a les entitats locals de l'article 3.1 d'aquesta Llei, o n'han de dependre, o bé ser dissolts, en tots dos casos, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i iniciar, si es dissol, el procés de liquidació en el termini de tres mesos a comptar de la data de dissolució. Si no ho fan, aquestes entitats queden dissoltes automàticament transcorreguts sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

En cas que aquell control no s'exerceixi amb caràcter exclusiu les esmentades unitats dependents han de procedir a la transmissió de la seva participació en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Els terminis per al canvi d'adscripció, vinculació o dependència, la dissolució i per procedir a la transmissió de la participació corresponent que esmenten els dos paràgrafs anteriors d'aquest apartat 4 s'amplien en un any més quan les entitats en desequilibri estiguin prestant algun dels següents serveis essencials: proveïment domiciliari i depuració d'aigües, recollida, tractament i aprofitament de residus, i transport públic de viatgers.»

Trenta-set. Es modifica la disposició addicional dotzena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dotzena. *Retribucions en els contractes mercantils i d'alta direcció del sector públic local i nombre màxim de membres dels òrgans de govern.*

1. Les retribucions a fixar en els contractes mercantils o d'alta direcció subscrits pels ens, els consorcis, les societats, els organismes i les fundacions que conformen el sector públic local es classifiquen, exclusivament, en bàsiques i complementàries.

Les retribucions bàsiques ho són en funció de les característiques de l'entitat i inclouen la retribució mínima obligatòria assignada a cada màxim responsable, directiu o personal contractat.

Les retribucions complementàries comprenen un complement de lloc i un complement variable. El complement de lloc retribuiria les característiques específiques de les funcions o càrrecs directius i el complement variable retribuiria la consecució d'uns objectius establerts prèviament.

2. Correspon al ple de la corporació local la classificació de les entitats vinculades o que en depenen que integrin el sector públic local, en tres grups, atenent les característiques següents: volum o xifra de negoci, nombre de treballadors, necessitat o no de finançament públic, volum d'inversió i característiques del sector en què duu a terme la seva activitat.

Aquesta classificació determina el nivell en què l'entitat se situa als efectes de:

a) Nombre màxim de membres del consell d'administració i dels òrgans superiors de govern o administració de les entitats, si s'escau.

b) Estructura organitzativa, amb fixació del nombre mínim i màxim de directius, així com la quantia màxima de la retribució total, amb determinació del percentatge màxim del complement de lloc i variable.

3. Les retribucions en espècie que, si s'escau, es percebin computen a l'efecte de complir els límits de la quantia màxima de la retribució total. La quantia màxima de la retribució total no pot superar els límits que fixa anualment la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

4. El nombre màxim de membres del consell d'administració i òrgans superiors de govern o administració d'aquestes entitats no pot excedir:

- a) Els 15 membres a les entitats del grup 1.
- b) Els 12 membres a les entitats del grup 2.
- c) Els 9 membres a les entitats del grup 3.

5. Sense perjudici de la publicitat legal a què estiguin obligades, les entitats incloses en el sector públic local han de difondre a través de la seva pàgina web la composició dels seus òrgans d'administració, gestió, direcció i control, incloent-hi les dades i l'experiència professional dels seus membres.

Les retribucions que percebin els membres d'aquests òrgans s'han de recollir anualment en la memòria d'activitats de l'entitat.

6. El contingut dels contractes mercantils o d'alta direcció subscrits abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adaptar a aquesta en el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor.

L'adaptació no pot produir cap increment, en relació amb la seva situació anterior.

Les entitats han d'adoptar les mesures necessàries per adaptar els seus estatuts o normes de funcionament intern al que preveu aquesta Llei en el termini màxim de tres mesos comptats des de la comunicació de la classificació.

7. L'extinció dels contractes mercantils o d'alta direcció no genera cap dret a integrar-se en l'estructura de l'Administració local de la qual depengui l'entitat del sector públic en què es prestaven aquests serveis, fora dels sistemes ordinaris d'accés.»

Trenta-vuit. S'incorpora una nova disposició addicional setzena amb la redacció següent:

«Disposició addicional setzena. *Majoria requerida per a l'adopció d'acords en les corporacions locals.*

1. Excepcionalment, quan el ple de la corporació local no assoleixi, en una primera votació, la majoria necessària per a l'adopció d'acords que preveu aquesta Llei, la junta de govern local té competència per aprovar:

a) El pressupost de l'exercici immediatament següent, sempre que prèviament hi hagi un pressupost prorrogat.

b) Els plans economicofinancers, els plans de reequilibri i els plans d'ajust a què es refereix la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.

c) Els plans de sanejament de la corporació local o els plans de reducció de deutes.

d) L'entrada de la corporació local en els mecanismes extraordinaris de finançament vigents a què es refereix la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, i, en particular, l'accés a les mesures extraordinàries de suport a la liquiditat que preveu el Reial decret llei 8/2013, de 28 de juny, de mesures urgents contra la morositat de les administracions públiques i de suport a entitats locals amb problemes financers.

2. La junta de govern local ha de retre compte al ple en la primera sessió que se celebri amb posterioritat a l'adopció dels acords que esmenta l'apartat anterior, els quals han de ser objecte de publicació de conformitat amb les normes generals que els siguin aplicables.»

Article segon. *Modificació del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.*

El Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, queda modificat de la manera següent:

U. S'inclou un nou article 193 bis amb la redacció següent:

«Article 193 bis. *Drets de recaptació difícil o impossible.*

Les entitats locals han d'informar el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i el seu ple, o òrgan equivalent, del resultat de l'aplicació dels criteris determinants dels drets de recaptació difícil o impossible amb els següents límits mínims:

a) Els drets pendents de cobrament liquidats dins dels pressupostos dels dos exercicis anteriors a aquell al qual correspon la liquidació s'han de minorar, com a mínim, en un 25 per cent.

b) Els drets pendents de cobrament liquidats dins dels pressupostos de l'exercici tercer anterior a aquell al qual correspon la liquidació s'han de minorar, com a mínim, en un 50 per cent.

c) Els drets pendents de cobrament liquidats dins dels pressupostos dels exercicis quart a cinquè anteriors a aquell al qual correspon la liquidació s'han de minorar, com a mínim, en un 75 per cent.

d) Els drets pendents de cobrament liquidats dins dels pressupostos dels restants exercicis anteriors a aquell al qual correspon la liquidació s'han de minorar en un 100 per cent.»

Dos. Es modifica l'article 213, que queda redactat de la manera següent:

«Article 213. *Control intern.*

Les entitats locals, amb l'extensió i els efectes que determinen els articles següents, exerceixen les funcions de control intern respecte de la seva gestió econòmica, dels organismes autònoms i de les societats mercantils que en depenen, en les seves modalitats de funció interventora, funció de control financer, inclosa l'auditoria de comptes de les entitats que es determinin reglamentàriament, i funció de control de l'eficàcia.

A proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, el Govern ha d'establir les normes sobre els procediments de control, metodologia d'aplicació, criteris d'actuació, drets i deures del personal controlador i destinataris dels informes de control, que s'han de seguir en el desenvolupament de les funcions de control que indica l'apartat anterior.

Els òrgans interventors de les entitats locals han de remetre amb caràcter anual a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat un informe resum dels resultats dels esmentats controls desenvolupats en cada exercici, en el termini i amb el contingut que es regulin en les normes que indica el paràgraf anterior.»

Tres. L'article 218 queda redactat de la manera següent:

«Article 218. *Informes sobre resolució de discrepàncies.*

1. L'òrgan interventor ha d'elevat informe al ple de totes les resolucions adoptades pel president de l'entitat local contràries a les objeccions efectuades, així com un resum de les principals anomalies detectades en matèria d'ingressos. Aquest informe ha d'atendre únicament aspectes i comeses propis de l'exercici de la funció fiscalitzadora, sense incloure qüestions d'oportunitat o conveniència de les actuacions que fiscalitzi.

El que conté aquest apartat ha de constituir un punt independent en l'ordre del dia de la sessió plenària corresponent.

El president de la corporació pot presentar en el ple l'informe justificatiu de la seva actuació.

2. Sense perjudici d'això, quan hi hagi discrepàncies, el president de l'entitat local pot elevar la seva resolució a l'òrgan de control competent per raó de la matèria de l'Administració que tingui atribuïda la tutela financera.

3. L'òrgan interventor ha de remetre anualment al Tribunal de Comptes totes les resolucions i els acords adoptats pel president de l'entitat local i pel ple de la corporació contraris a les objeccions formulades, així com un resum de les principals anomalies detectades en matèria d'ingressos. A aquesta documentació s'hi ha d'adjuntar, si s'escau, els informes justificatius presentats per la corporació local.»

Quatre. Es modifica la disposició addicional vuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vuitena. *Règim foral basc.*

1. Els territoris històrics del País Basc continuen conservant el seu règim especial en matèria municipal pel que fa al règim economicofinancer en els termes de la Llei del concert econòmic, sense que això pugui significar un nivell d'autonomia de les corporacions locals basques inferior al que tinguin les altres corporacions locals, sense perjudici de l'aplicació del que disposa la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i de les competències que sobre això puguin correspondre a la Comunitat Autònoma.

Les institucions basques, en els seus respectius àmbits competencials, poden atribuir competències com a pròpies als municipis dels seus territoris respectius, amb subjecció, en tot cas, als criteris que assenyalen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 25 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

2. De conformitat amb la disposició final tercera de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i de la clàusula subrogatòria que preveu l'article 48 cinquè de la Llei del Concert econòmic amb el País Basc, els territoris històrics han de rebre els informes a què es refereixen els articles 193 bis i 218 de la present Llei. Així mateix, els òrgans interventors de les administracions locals del País Basc també han de remetre al Tribunal Basc de Comptes Públics, sense perjudici de les competències atribuïdes al Tribunal de Comptes, els informes a què es refereix l'article 218 de la present Llei.

3. De conformitat amb la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, i la clàusula subrogatòria que preveu l'article 48 cinquè de la Llei del Concert econòmic amb el País Basc, les diputacions forals en els seus respectius àmbits territorials són les competents per formalitzar convenis amb les entitats locals per reforçar l'autonomia i l'eficàcia dels òrgans responsables del control i la fiscalització interna de la gestió economicofinancera, comptable i pressupostària de les esmentades entitats locals.»

Cinc. S'afegeix una nova disposició addicional quinzena amb el contingut següent:

«Disposició addicional quinzena. *Gestió integrada o coordinada de serveis.*

Quan la diputació o entitat equivalent acrediti en un informe que l'acord de dos municipis o més per a la gestió integrada de tots els serveis municipals que siguin coincidents comporta un estalvi d'almenys el 10% respecte el cost efectiu total en què incorria cada municipi per separat, el coeficient de ponderació que sigui aplicable a cada municipi d'acord amb l'article 124.1 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals s'incrementa en 0,04. De l'aplicació d'aquesta regla no pot derivar, per a cada exercici, un import total superior al que resulti del que disposa l'article 123 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.»

Disposició addicional primera. *Règim aplicable a la Comunitat Autònoma del País Basc.*

1. Aquesta Llei s'aplica a la Comunitat Autònoma del País Basc en els termes que estableixen l'article 149.1.14a i 18a i la disposició addicional primera de la Constitució, sense perjudici de les particularitats que resulten de la Llei orgànica 3/1979, de 18 de desembre, per la qual s'aprova l'Estatut d'autonomia per al País Basc, de la disposició final tercera de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i de les altres normes que actualitzin els drets històrics dels territoris forals. En la seva aplicació, i sense perjudici de les facultats de coordinació i tutela que els corresponen, la competència per decidir sobre la forma de prestació de

serveis a què es refereix l'article 26.2 de la Llei de bases del règim local correspon a les diputacions forals prèvia conformitat dels municipis afectats.

2. La metodologia per valorar el cost dels serveis transferits en les matèries enunciades a la disposició addicional quinzena i a les disposicions transitòries primera, segona i tercera l'han de dur a terme les institucions competents de la Comunitat Autònoma del País Basc, atenent les directrius i els principis que estableixi el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Disposició addicional segona. *Règim aplicable a la Comunitat Foral de Navarra.*

1. Aquesta Llei s'aplica a la Comunitat Foral de Navarra en els termes que estableixen l'article 149.1.14a i 18a i la disposició addicional primera de la Constitució, sense perjudici de les particularitats que resulten de la Llei orgànica 13/1982, de 10 d'agost, de reintegració i millorament del règim foral de Navarra, i de la disposició final tercera de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. En la seva aplicació, i sense perjudici de les facultats de coordinació i tutela que els corresponen, la competència per decidir sobre la forma de prestació de serveis a què es refereix l'article 26.2 de la Llei de bases del règim local correspon a la Comunitat Foral de Navarra.

2. La Comunitat Foral de Navarra, en el seu àmbit competencial, pot atribuir competències com a pròpies als municipis del seu territori així com de la resta de les entitats locals de Navarra, amb subjecció, en tot cas, als criteris que assenyalen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 25 de la Llei reguladora de les bases de règim local.

3. Les funcions que els articles 7.4 i 26.2 d'aquesta Llei atribueixen a l'Administració que exerceix la tutela financera corresponen a la Comunitat Foral de Navarra, de conformitat amb el que preveu la disposició addicional setena del Conveni econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra, aprovat per la Llei 25/2003, de 15 de juliol.

4. De conformitat amb la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i amb la disposició addicional setena de la Llei 25/2003, de 15 de juliol, la Comunitat Foral de Navarra també ha de rebre els informes emesos, en compliment de la normativa bàsica, pels òrgans interventors de les entitats locals de Navarra, per a la seva remissió immediata al Ministeri d'Hisenda i d'Administracions Públiques. Així mateix, els òrgans interventors de les entitats locals de Navarra també han de remetre la informació esmentada a la Càmera de Comptes, sense perjudici de les competències atribuïdes al Tribunal de Comptes.

5. De conformitat amb el que disposa l'article 116 ter de la Llei reguladora de les bases de règim local, la Comunitat Foral de Navarra ha de desenvolupar els criteris de càlcul del cost efectiu dels serveis que presten les entitats locals de Navarra, i ha de rebre la comunicació d'aquest cost.

6. En el marc dels objectius d'estabilitat pressupostària i en virtut de les competències reconegudes a Navarra, a les quals es fa referència en el punt primer d'aquesta disposició, la Comunitat Foral de Navarra ha de determinar els límits màxims totals del conjunt de les retribucions i assistències dels membres de les corporacions locals, del personal eventual i de la resta del personal al servei d'aquestes i el seu sector públic. La determinació d'aquestes retribucions ha d'atendre els principis i l'estructura establerts, si s'escau, per la legislació estatal.

Disposició addicional tercera. *Competències autonòmiques en matèria de règim local.*

1. Les disposicions d'aquesta Llei són aplicables a totes les comunitats autònomes, sense perjudici de les seves competències exclusives en matèria de règim local assumides en els seus estatuts d'autonomia, en el marc de la normativa bàsica estatal i amb estricta subjecció als principis d'estabilitat pressupostària, sostenibilitat financera i racionalització de les estructures administratives.

2. En el cas de les comunitats autònomes amb un sistema institucional propi, les referències d'aquesta Llei a les diputacions provincials s'entenen efectuades als ens

locals supramunicipals previstos en els corresponents estatuts d'autonomia als quals s'atribueixen competències en matèria d'assistència i cooperació als municipis i prestació de serveis públics locals.

3. L'aplicació d'aquesta Llei a la Comunitat Autònoma d'Aragó s'ha de fer tenint en compte el règim especial d'organització institucional que preveu el seu Estatut d'autonomia en matèria de règim local, en virtut del qual la comunitat autònoma ha d'aplicar les competències que preveu aquesta Llei en els diferents nivells de l'administració amb subjecció a la Constitució, al contingut bàsic d'aquesta Llei i als principis d'estabilitat pressupostària, sostenibilitat financera i racionalització de les estructures administratives.

Disposició addicional quarta. *Especialitats de les ciutats de Ceuta i Melilla.*

1. L'organització i el funcionament de les institucions de Govern de les ciutats de Ceuta i Melilla es regulen d'acord amb el que preveu la Llei orgànica 1/1995, de 13 de març, d'Estatut d'autonomia de Ceuta, la Llei orgànica 2/1995, de 13 de març, d'Estatut d'autonomia de Melilla, i per les normes de desplegament dictades en virtut de la potestat reglamentària de les seves assemblees respectives, i no es regeixen, en aquest àmbit, pel que disposa la normativa de règim local.

2. Correspon a les Ciutats de Ceuta i Melilla, en el marc de les lleis orgàniques 1/1995 i 2/1995, de 13 de març, i de les normes reglamentàries dictades en el seu desplegament, determinar la forma de gestió dels serveis públics amb respecte als principis d'estabilitat pressupostària, sostenibilitat financera, plurianualitat, transparència, responsabilitat, lleialtat institucional i eficàcia en l'ús dels recursos públics, d'acord amb el que estableix la present Llei i altra normativa estatal que sigui aplicable a les ciutats amb estatut d'autonomia.

3. En l'àmbit de les competències que enumeren els articles 21 i 22 de les esmentades lleis orgàniques 1/1995 i 2/1995, de 13 de març, quan no hi hagi legislació sectorial estatal específica, les assemblees de Ceuta i Melilla, en exercici de la seva potestat reglamentària, poden tipificar infraccions i determinar les sancions corresponents per l'incompliment de deures, prohibicions o limitacions d'acord amb criteris mínims d'antijuridicitat basats en la intensitat de la pertorbació, dels danys o del perill causats. Les sancions que es puguin imposar per la comissió de les conductes infractores poden consistir en multes o prohibicions, per temps raonable i proporcionat, bé de l'exercici d'activitats, fins i tot de les autoritzades o comunicades, o bé de l'accés a equipaments, infraestructures i instal·lacions.

Respecte a les competències de règim local que atribueix a les ciutats l'article 25 dels seus estatuts respectius, sempre que es tracti de garantir l'ordenació adequada de les relacions de convivència i de l'ús dels serveis, equipaments, infraestructures, instal·lacions i espais públics, les assemblees de Ceuta i Melilla poden tipificar infraccions i imposar sancions en els termes del títol XI de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

4. Les ciutats de Ceuta i Melilla poden portar a terme actuacions de cooperació en relació amb matèries que siguin competència de l'Estat, i subscriure, a aquest efecte, els convenis de col·laboració corresponents. Així mateix, totes dues ciutats i l'Administració General de l'Estat poden subscriure convenis de col·laboració referits a competències estatutàriament assumides en virtut dels respectius estatuts d'autonomia, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional catorzena de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

5. Les normes d'eficàcia general dictades per les assemblees de Ceuta i Melilla, en l'exercici de la potestat normativa reglamentària que disposen per al desplegament de les competències que preveu l'apartat 1 de l'article 21 de les lleis orgàniques 1/1995 i 2/1995, de 13 de març, d'estatuts d'autonomia, d'acord amb el que estableix l'apartat 2 del mateix precepte, s'ha de portar a terme en els termes que estableix la legislació general de l'Estat, sense que sigui necessària una norma estatal específica prèvia.

Disposició addicional cinquena. *Règims especials de Madrid i Barcelona.*

Les disposicions d'aquesta Llei són aplicables als municipis de Madrid i Barcelona, sense perjudici de les particularitats de la seva legislació específica i amb estricta subjecció als principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Disposició addicional sisena. *Comarques.*

Les previsions d'aquesta Llei s'han d'aplicar respectant l'organització comarcal a les comunitats autònomes els estatuts d'autonomia de les quals tinguin atribuïda expressament la gestió de serveis supramunicipals.

Disposició addicional setena. *Col·laboració amb les intervencions locals.*

1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot assumir, amb la formalització prèvia del conveni oportú amb l'entitat local interessada, la realització d'actuacions de suport encaminades a reforçar l'autonomia i l'eficàcia dels òrgans responsables del control i la fiscalització interna de la gestió economicofinancera, comptable i pressupostària en l'àmbit de les entitats locals.

2. En el conveni s'ha de preveure la contraprestació econòmica que ha de satisfer l'entitat local a l'Estat i que pot donar lloc a una generació de crèdit de conformitat amb el que disposa la legislació pressupostària.

3. Subscrit el conveni que esmenta l'apartat primer, la Intervenció General pot encarregar la realització de les esmentades actuacions de suport tècnic a la intervenció delegada, regional o territorial que en cada cas es determini.

Disposició addicional vuitena. *Compliment d'obligacions tributàries respecte de béns immobles de la Seguretat Social transferits a altres administracions públiques.*

En el supòsit d'incompliment del que disposa l'article 81.1.d) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, relatiu a l'obligació d'assumir per subrogació el pagament de les obligacions tributàries que afectin els béns immobles del patrimoni de la Seguretat Social que figurin adscrits o transferits a altres administracions públiques o a entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o que en depenen per part d'aquestes, la Tresoreria General de la Seguretat Social ha de comunicar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques aquest incompliment quan en tingui coneixement, als efectes que es procedeixi a la retenció dels recursos al subjecte obligat per fer front als pagaments esmentats en els termes en què s'estableixi legalment.

Disposició addicional novena. *Convenis sobre exercici de competències i serveis municipals.*

1. Els convenis, acords i altres instruments de cooperació ja subscrits, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per l'Estat i les comunitats autònomes amb qualsevol classe d'entitats locals, que comportin qualsevol tipus de finançament destinat a sufragar l'exercici per part d'aquestes últimes de competències delegades o competències diferents de les que enumeren els articles 25 i 27 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, s'han d'adaptar al que preveu aquesta Llei a 31 de desembre de 2014. Transcorregut aquest termini sense que s'hagin adaptat queden sense efecte.

2. L'adaptació a les previsions d'aquesta Llei dels instruments de cooperació subscrits per les entitats locals per al funcionament de centres associats de la Universitat Nacional d'Educació a Distància s'ha de fer en el termini de tres anys des de la seva entrada en vigor. Durant el termini d'adaptació dels instruments de cooperació, el finançament de les administracions locals als centres associats no s'estén als serveis acadèmics que es prestin als alumnes matriculats amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició addicional desena. *Convenis de col·laboració entre l'Estat i les entitats locals.*

Els convenis de col·laboració que l'Estat subscrigui amb les entitats locals per a l'obtenció i el manteniment de la informació que els ha de subministrar per a l'aplicació dels tributs locals es regulen pel que disposa la seva normativa específica. Aquests convenis, que es poden subscriure en règim de comanda de gestió, de delegació de competències o mixt, no comporten la transferència de mitjans materials ni personals, ni contraprestació econòmica de cap tipus entre les parts atès que permeten millorar la recaptació tributària de les entitats locals que els subscriuen.

Disposició addicional onzena. *Compensació de deutes entre administracions per assumptió de serveis i competències.*

Realitzada l'assumpció dels serveis i les competències a què es refereixen les disposicions transitòries primera i segona, en els seus respectius apartats segons, les comunitats autònomes, amb referència a cada municipi del seu àmbit territorial, l'han de comunicar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, juntament amb l'import de les obligacions que tinguin reconegudes pendents de pagament a aquests municipis, amb l'objectiu d'efectuar, en els termes que es determinin reglamentàriament, compensacions entre els drets i les obligacions recíprocs, i el posterior ingrés del saldo resultant a favor de l'administració pública a què correspongui, i, si s'escau, recuperació mitjançant l'aplicació de retencions en el sistema de finançament de l'administració pública que resulti deutora.

Disposició addicional dotzena. *Informació en matèria de tutela financera.*

Les comunitats autònomes amb competències en matèria de tutela financera han de publicar trimestralment, a través dels seus respectius portals web, un informe comprensiu de la documentació, informes, actes, resolucions i sol·licituds presentats per les entitats locals en compliment d'aquelles competències de tutela financera, així com de les resolucions adoptades a aquest respecte per la comunitat autònoma.

L'informe esmentat i aquestes resolucions s'han de comunicar igualment al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Disposició addicional tretzena. *Consortis constituïts per a la prestació de serveis mínims.*

El personal al servei dels consorcis constituïts, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, que prestin serveis mínims a què es refereix l'article 26 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, pot ser integrat pels qui no siguin personal funcionari o laboral procedent d'una reassignació de llocs de treball de les administracions participants en el consorci.

Disposició addicional catorzena. *Règim jurídic especial de determinats consorcis.*

El que preveu la disposició addicional vintena de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, no és aplicable als consorcis constituïts abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei que: no tinguin la consideració d'Administració pública als efectes del Sistema Europeu de Comptes, estiguin participats per entitats locals i entitats privades, no estiguin sotmesos a pèrdues durant dos exercicis consecutius i no rebin ni hagin rebut subvencions de les administracions públiques en els cinc exercicis anteriors al d'entrada en vigor d'aquesta Llei independentment de les aportacions a què estiguin obligats els ens consorciats. Aquests consorcis, mentre es mantinguin totes les condicions esmentades, es regeixen pel que preveuen els seus estatuts respectius.

Disposició addicional quinzena. *Assumpció per les comunitats autònomes de les competències relatives a l'educació.*

Les normes reguladores del sistema de finançament de les comunitats autònomes i de les hisendes locals han de fixar els termes en què les comunitats autònomes han d'assumir la titularitat de les competències que es preveuen com a pròpies del municipi, encara que hagin estat exercides per aquestes, per diputacions provincials o entitats equivalents, o per qualsevol altra entitat local, relatives a participar en la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria i cooperar amb les administracions educatives corresponents en l'obtenció dels solars necessaris per a la construcció de nous centres docents, així com la conservació, el manteniment i la vigilància dels edificis de titularitat local destinats a centres públics d'educació infantil, d'educació primària o d'educació especial, per a la qual cosa s'ha de preveure el traspàs corresponent de mitjans econòmics, materials i personals.

Disposició addicional setzena. *Consells i consells insulars.*

1. L'aplicació d'aquesta Llei als consells insulars canaris s'ha de fer en els termes que preveu la seva legislació específica i amb estricta subjecció als principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

2. L'aplicació d'aquesta Llei als consells insulars de les Illes Balears s'ha de fer en els termes que preveu la seva legislació específica i amb estricta subjecció als principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Disposició addicional dissetena. *Obertura de llocs de culte.*

Per a l'obertura de llocs de culte les esglésies, confessions o comunitats religioses han d'acreditar la seva personalitat jurídica civil mitjançant un certificat del Registre d'entitats religioses, emès a aquest efecte, en què ha de constar la ubicació del lloc de culte que es pretengui constituir. Obtinguda aquesta certificació, la seva tramitació s'ha d'ajustar al que disposa l'article 84.1.c) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, sense perjudici d'obtenir la llicència urbanística que correspongui.

Disposició transitòria primera. *Assumpció per les comunitats autònomes de les competències relatives a la salut.*

1. Després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, d'acord amb les normes reguladores del sistema de finançament autonòmic i de les hisendes locals, les comunitats autònomes han d'assumir la titularitat de les competències que es preveien com a pròpies del municipi, relatives a la participació en la gestió de l'atenció primària de la salut.

Les comunitats autònomes han d'assumir la titularitat d'aquestes competències, independentment del fet que el seu exercici l'hagin estat realitzant municipis, diputacions provincials o entitats equivalents, o qualsevol altra entitat local.

2. En el termini màxim de cinc anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les comunitats autònomes han d'assumir de manera progressiva, un vint per cent anual, la gestió dels serveis associats a les competències sanitàries que esmenta l'apartat anterior.

A aquests efectes la comunitat autònoma ha d'elaborar un pla per a l'avaluació i la reestructuració dels serveis.

3. En tot cas, la gestió per les comunitats autònomes dels serveis esmentats abans no pot suposar un increment de despesa per al conjunt de les administracions públiques.

4. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici de la possibilitat de les comunitats autònomes de delegar aquestes competències en els municipis, les diputacions provincials o les entitats equivalents, de conformitat amb l'article 27 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

5. En els termes que preveu l'apartat 1, i d'acord amb les normes reguladores del sistema de finançament de les comunitats autònomes i de les hisendes locals, cada any que transcorri, dins del període de cinc anys esmentat anteriorment, sense que les

comunitats autònomes hagin assumit el desenvolupament del vint per cent dels serveis que preveu aquesta disposició o, si s'escau, n'hagin acordat la delegació, els serveis els ha de seguir prestant el municipi, la diputació provincial o l'entitat equivalent amb càrrec a la comunitat autònoma. Si la comunitat autònoma no transfereix les quanties necessàries per fer-ho, s'apliquen retencions en les transferències que els corresponguin per aplicació del seu sistema de finançament, tenint en compte el que disposi la seva normativa reguladora.

Disposició transitòria segona. *Assumpció per les comunitats autònomes de les competències relatives a serveis socials.*

1. Amb data 31 de desembre de 2015, en els termes que preveuen les normes reguladores del sistema de finançament autonòmic i de les hisendes locals, les comunitats autònomes han d'assumir la titularitat de les competències que es preveien com a pròpies del municipi, relatives a la prestació dels serveis socials i de promoció i reinserció social.

Les comunitats autònomes han d'assumir la titularitat d'aquestes competències, independentment del fet que el seu exercici l'hagin estat realitzant municipis, diputacions provincials o entitats equivalents, o qualsevol altra entitat local.

2. En el termini màxim que assenyala l'apartat anterior, i prèvia elaboració d'un pla per a l'avaluació, la reestructuració i la implantació dels serveis, les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, han d'assumir la cobertura immediata d'aquesta prestació.

3. En tot cas, la gestió per les comunitats autònomes dels serveis esmentats abans no pot suposar un increment de despesa per al conjunt de les administracions públiques.

4. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici de la possibilitat de les comunitats autònomes de delegar les competències esmentades en els municipis, les diputacions provincials o les entitats equivalents, de conformitat amb l'article 27 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

5. Si en la data esmentada a l'apartat 1 d'aquesta disposició, en els termes que preveuen les normes reguladores del sistema de finançament de les comunitats autònomes i de les hisendes locals, les comunitats autònomes no han assumit el desenvolupament dels serveis de la seva competència prestats pels municipis, les diputacions provincials o les entitats equivalents, entitats locals, o si s'escau, no n'han acordat la delegació, els serveis els ha de seguir prestant el municipi amb càrrec a la comunitat autònoma. Si la comunitat autònoma no transfereix les quanties necessàries per fer-ho, s'apliquen retencions en les transferències que els corresponguin per aplicació del seu sistema de finançament, tenint en compte el que disposi la seva normativa reguladora.

Disposició transitòria tercera. *Serveis d'inspecció sanitària.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les comunitats autònomes han de prestar els serveis relatius a la inspecció i el control sanitari d'escorxadors, d'indústries alimentàries i begudes que fins aquest moment prestaven els municipis.

Disposició transitòria quarta. *Dissolució d'entitats d'àmbit territorial inferior al municipi.*

1. Les entitats d'àmbit territorial inferior al municipi existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei mantenen la seva personalitat jurídica i la condició d'entitat local.

2. Amb data de 31 de desembre de 2014, les entitats d'àmbit territorial inferior al municipi han de presentar els seus comptes davant dels organismes corresponents de l'Estat i de la comunitat autònoma respectiva per no incórrer en causa de dissolució.

3. La no-presentació de comptes per les entitats d'àmbit territorial inferior al municipi davant dels organismes corresponents de l'Estat i de la comunitat autònoma respectiva

és causa de dissolució. La dissolució s'ha d'acordar per decret de l'òrgan de govern de la comunitat autònoma respectiva en què es pot determinar el seu manteniment com a forma d'organització desconcentrada.

La dissolució en tot cas comporta:

- a) Que el personal que estigui al servei de l'entitat dissolta queda incorporat a l'ajuntament en l'àmbit territorial del qual estigui integrada.
- b) Que l'ajuntament del qual depengui l'entitat d'àmbit territorial inferior al municipi queda subrogat en tots els seus drets i obligacions.

Disposició transitòria cinquena. *Entitats d'àmbit territorial inferior al municipi en constitució.*

El nucli de població que abans de l'1 de gener de 2013 hagi iniciat el procediment per a la seva constitució com a entitat d'àmbit territorial inferior al municipi, una vegada que es constitueixi, ho fa amb personalitat jurídica pròpia i amb la condició d'entitat local i es regeix pel que disposa la legislació autonòmica corresponent.

Disposició transitòria sisena. *Règim transitori per als consorcis.*

Els consorcis que ja estiguin creats en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei han d'adaptar els seus estatuts al que aquesta preveu en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Si aquesta adaptació dóna lloc a un canvi en el règim jurídic aplicable al personal al seu servei o en el seu règim pressupostari, comptable o de control, aquest nou règim és aplicable a partir de l'1 de gener de l'any següent.

Disposició transitòria setena. *Règim transitori dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal.*

Mentre no entri en vigor el Reglament que preveu l'article 92 bis de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i en tot el que no s'oposi al que disposa aquesta Llei, manté la seva vigència la normativa reglamentària referida als funcionaris inclosos en l'àmbit d'aplicació de l'article esmentat.

Els procediments administratius referits a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei han de continuar la seva tramitació i s'han de resoldre d'acord amb la normativa vigent en el moment de la seva iniciació.

Les referències a l'escala de funcionaris amb habilitació de caràcter estatal s'entenen fetes a l'escala de funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional.

Disposició transitòria vuitena. *Règim transitori per al personal directiu de les diputacions, consells i consells insulars.*

El règim que preveu l'article 32 bis de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, és aplicable als nomenaments que es produeixin amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria novena. *Règim transitori per als directors generals de les entitats locals.*

El que preveu l'apartat tercer de l'article 130 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, és aplicable als nomenaments que es produeixin amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria desena. *Aplicació de les limitacions referides al nombre de personal eventual i càrrecs públics amb dedicació exclusiva.*

1. A les entitats locals que compleixin els objectius d'estabilitat pressupostària i deute públic, i a més el seu període mitjà de pagament als proveïdors no superi en més de 30 dies el termini màxim previst de la normativa de morositat, no se'ls han d'aplicar, amb caràcter excepcional, els límits que preveuen els articles 75 bis i ter i 104 bis de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, fins al 30 de juny de 2015.

2. El compliment dels requisits que preveu l'apartat anterior l'ha de verificar la Secretaria General de Coordinació Autonòmica i Local del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, que, en virtut de la informació comunicada per les entitats locals a aquest Ministeri, ha de publicar una llista de les entitats locals que compleixen els requisits que preveu l'apartat anterior.

3. L'excepció que preveu aquesta disposició es pot aplicar a les entitats locals que compleixin els requisits esmentats a l'apartat primer en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i la seva aplicació es manté fins al 30 de juny de 2015 mentre segueixin complint els requisits esmentats.

4. En cap cas, les entitats locals en què concorrin els requisits a què es refereix aquesta disposició poden incrementar el nombre total de llocs de treball de personal eventual o càrrecs públics amb dedicació exclusiva respecte al que disposaven a 31 de desembre de 2012.

Disposició transitòria onzena. *Mancomunitats de municipis.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les mancomunitats de municipis han d'adaptar els seus estatuts al que preveu l'article 44 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, per no incórrer en causa de dissolució.

Les competències de les mancomunitats de municipis estan orientades exclusivament a la realització d'obres i la prestació dels serveis públics que siguin necessaris perquè els municipis puguin exercir les competències o prestar els serveis enumerats en els articles 25 i 26 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

L'expedient per a la dissolució l'ha d'iniciar i resoldre l'òrgan de govern de la comunitat autònoma, i en tot cas comporta:

- a) Que el personal que estigui al servei de la mancomunitat dissolta queda incorporat a les entitats locals que en formin part d'acord amb el que preveuen els seus estatuts.
- b) Les entitats locals que formin part de la mancomunitat dissolta queden subrogades en tots els seus drets i obligacions.

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que aquesta estableix o ho contradiguin. En particular, queden derogades la disposició addicional segona i la disposició transitòria setena de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local.*

Es modifica l'apartat segon de l'article 97 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, que queda redactat en els termes següents:

- «2. Per a l'execució efectiva en règim de monopoli de les activitats reservades d'acord amb el que disposa l'article 86.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, es requereix el compliment dels tràmits previstos al

número anterior referits a la conveniència del règim de monopoli i s'ha d'obtenir l'informe de l'autoritat de competència corresponent, per bé que l'acord a què es refereix el seu apartat d) ha de ser optat per majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

Una vegada hi hagi acord de la corporació, l'expedient complet s'ha d'eleva a l'òrgan competent de la comunitat autònoma. El consell de govern d'aquesta ha d'emetre resolució sobre la seva aprovació dins el termini de tres mesos.

Si se sol·licita el dictamen del Consell d'Estat o de l'òrgan consultiu superior del consell de govern de la comunitat autònoma, on n'hi hagi, no es computa el temps invertit a evacuar la consulta.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.*

Es modifica la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i s'inclou una nova disposició addicional, la vintena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vintena. *Règim jurídic dels consorcis.*

1. Els estatuts de cada consorci han de determinar l'Administració pública a què està adscrit, així com el seu règim orgànic, funcional i financer d'acord amb el que preveuen els apartats següents.

2. D'acord amb els següents criteris de prioritat, referits a la situació el primer dia de l'exercici pressupostari, el consorci queda adscrit, en cada exercici pressupostari i per tot aquest període, a l'Administració pública que:

- a) Disposi de la majoria de vots en els òrgans de govern.
- b) Tingui facultats per nomenar o destituir la majoria dels membres dels òrgans executius.
- c) Tingui facultats per nomenar o destituir la majoria dels membres del personal directiu.
- d) Disposi de més control sobre l'activitat del consorci a causa d'una normativa especial.
- e) Tingui facultats per nomenar o destituir la majoria dels membres de l'òrgan de govern.
- f) Financi en més d'un cinquanta per cent o, si no, en una mesura més gran l'activitat duta a terme pel consorci, tenint en compte tant l'aportació del fons patrimonial com el finançament concedit cada any.
- g) Tingui el percentatge més gran de participació en el fons patrimonial.
- h) Tingui un nombre d'habitants o una extensió territorial més grans depenent de si els fins definits a l'estatut estan orientats a la prestació de serveis, a les persones, o al desenvolupament d'actuacions sobre el territori.

3. En el supòsit que participin en el consorci entitats privades sense finalitat de lucre, en tot cas el consorci ha d'estar adscrit a l'Administració pública que resulti d'acord amb els criteris que estableix l'apartat anterior.

4. Els consorcis han d'estar subjectes al règim de pressupostació, comptabilitat i control de l'Administració pública a què estiguin adscrits, sense perjudici de la seva subjecció al que preveu la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. En tot cas, s'ha de portar a terme una auditoria dels comptes anuals que és responsabilitat de l'òrgan de control de l'Administració a què s'hagi adscrit el consorci. Els consorcis han de formar part dels pressupostos i s'han d'incloure en el compte general de l'Administració pública d'adscripció.

5. El personal al servei dels consorcis pot ser funcionari o laboral procedent exclusivament d'una reassignació de llocs de treball de les administracions

participants, el seu règim jurídic és el de l'Administració pública d'adscripció i les seves retribucions en cap cas poden superar les que aquella estableix per a llocs de treball equivalents.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 36 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, en els termes següents:

«1. En el supòsit que les entitats locals incompleixin l'obligació de remetre al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques tota la informació relativa a la liquidació dels seus pressupostos respectius de cada exercici, d'acord amb el que estableix l'article 193.5 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, la Secretaria General de Coordinació Autonòmica i Local ha de retenir a partir del mes de juny de l'exercici següent al que correspongui aquella liquidació, i fins que es produeixi la regularització de la remissió esmentada, així com la de les liquidacions dels exercicis als quals és aplicable aquesta norma, l'import dels lliuraments a compte i, si s'escau, els avançaments i les liquidacions definitives de la participació en els tributs de l'Estat que els correspongui.

Així mateix, en el supòsit que les entitats locals incompleixin l'obligació de remetre al Tribunal de Comptes la informació a què es refereix l'article 212.5 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, es pot retenir l'import dels lliuraments a compte i, si s'escau, els avançaments i les liquidacions definitives de la participació en els tributs de l'Estat que els correspongui, i fins que es consideri complerta aquesta obligació de remissió. Per tal que la retenció anterior, o la suspensió d'aquesta, es pugui practicar és necessària una comunicació del Tribunal de Comptes a la Secretaria General de Coordinació Autonòmica i Local.

A aquests efectes, ha de ser objecte de retenció la quantia resultant, una vegada practicats, si s'escau, els reintegraments i les devolucions dels avançaments que regulen les lleis de pressupostos generals de l'Estat, així com les retencions a què es refereix la disposició addicional quarta de l'esmentat text refós.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del sòl.*

S'incorpora un nou apartat 5 a l'article 39 amb la redacció següent:

«5. Excepcionalment, els municipis que disposin d'un patrimoni públic del sòl el poden destinar a reduir el deute comercial i financer de l'ajuntament, sempre que es compleixin tots els requisits següents:

- a) Haver aprovat el pressupost de l'entitat local de l'any actual i haver liquidat els dels exercicis anteriors.
- b) Tenir el Registre del patrimoni municipal del sòl correctament actualitzat.
- c) Que el pressupost municipal tingui correctament comptabilitzades les partides del patrimoni municipal del sòl.
- d) Que hi hagi un acord del ple de la corporació local en què es justifiqui que no és necessari dedicar aquestes quantitats als fins propis del patrimoni públic del sòl i que es destinaran a la reducció del deute de la corporació local, indicant la manera en què se'n farà la devolució.
- e) Que s'hagi obtingut l'autorització prèvia de l'òrgan que exerceixi la tutela financera.

L'import del qual es disposi, l'ha de reposar la corporació local, en un termini màxim de deu anys, d'acord amb les anualitats i els percentatges fixats per l'acord del ple per a la devolució al patrimoni municipal del sòl de les quantitats utilitzades.

Així mateix, els pressupostos dels exercicis següents al d'adopció de l'acord han de recollir, amb càrrec als ingressos corrents, les anualitats que esmenta el paràgraf anterior.»

Disposició final cinquena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara dels títols competencials que recullen els apartats 14 i 18 de l'article 149.1 de la Constitució.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY